

PP 100003424

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY (Fr.Hrabica †)

PUBLISHED FROM JULY 1999

Stručné zprávy.Pondělí 18. prosince
okračování na str. 2**Slovo vydavatele:**

Jak se jeden občas přesvědčí všechno může být nakonec jinak - ba i naopak.

Jeden se zastává pana emigranta Soukupa, který byl vyhoštěn z ČSSR (v předminulém čísle) a jiný v něm vidí nemakačenka a příživníka (strana 2).

Jeden odsuzuje písařku koncentračního tábora, ale klidně hájí soudruha bachaře, který mučil politické vězně v Jáchymově neb „jen konal svou povinnost“. Tyto sadistické soudruhy dokonce nesmíme ani jmenovat, mohlo by to dnes uškodit jejich dětem. To že soudruzi nejen nebrali ohled na rodiny a děti emigrantů či politických vězňů - ba naopak - „to sem přece nebudeme plést“.

Na jedné straně Ministerstvo zahraničních věcí ČR oslavuje halasně svobodu tisku, aby na druhé straně zakázala tyto noviny „Noviny“ dávat na konzuláty a odmítala jim i jen malou finanční podporu.

Pro mnohé Čechy jsou dodnes emigranti na jakési černé listině, protože zatímco oni „trpěli“ ti emigranti si „žili v blahobytu“.

Ba i soudruzi údajně trpěli! Jak prohlásil jeden soudruh estébák: „Dělal jsem jen svoji povinnost. Ano mučil jsem lidi. Ale u toho jsem já, chudák vnitřně trpěl“....

Pro mnohé ti, kteří byli zavřeni si za to mohli sami. Kdyby se chovali slušně tak se jim to nestalo.

A i dnes slýcháme že ti udavači, včetně nahlašování židů za protektorátu, konali přece jen a jen svou občanskou povinnost. Měli by za to být odměněni nikoliv trestání. Všechno je jinak - ba i naopak?.

Řešili bychom si pomáhat.

Maroko

5. listopad 2023 Jan Šinágl

Poslechněme si dnes příběh Jakuba. Pracoval na českém ministerstvu zahraničí přes dvacet let, měl mnoho zkušeností a v konzulární práci byl jednoduše profík

Do země Z byl vyslán v rámci svého čtvrtého výjezdu. Práce ho bavila, brzy se aklimatizoval. Za pár měsíců se najednou na ambasádě začal objevovat člověk **podivného vzezření** a vodit na konzulát **podezřelého žadatele o schengenská víza**. Jakub je zamítal, protože šlo evidentně o ilegální migranty, kteří se nikdy domů nevrátí. „Průvodce“ byl známý velvyslanec. Občas je viděl spolu, nevěděl o koho se

jedná, ale vše bylo velmi podezřelé. Šéf začal nenápadně naznačovat, že by bylo dobré ta víza dát. Že jeho kamarád nebude ze zamítnutí víz nadšený, má v tom peníze a on ho zase potřebuje pro jiné věci. Stejně ti lidé nepojedou do Čech, všichni chtějí někam jinam, tak to pro Čechy zase takový problém přece není. A žadatelů nebylo moc.... S tím, jak Jakub víza zamítal, měnil se i vztah ambasadora k němu. Z milého, příjemného muže, jenž rychle nabízel tykání a nonšalantní tón, se postupně stával nepříjemný a nepředvídatelný člověk.

Začal hledat každý detail, aby Jakubovi otravoval život, pomlouval ho do Prahy

Psal o něm nesmyslné řeči a dokonce se ho zeptal, zda by nechtěl ze země Z odjet. Jakubovi se ale Z líbila, pracovalo se mu tam výborně, začal si budovat základnu kontaktů. Vše bylo perfektní, jen kdyby nebylo těch nešťastných víz. Proč velvyslanci na nich tak záleželo? Vždyť to neměl vůbec zapotřebí. **Šlo přece o podvod!** A nešlo o ambasadora mladého, nedočkavého, ale člověka postaršího, který to vše skutečně neměl zapotřebí.

Když se Jakub nechtěl přesunout domů dobrovolně, muselo se to nějak zařídit

Šéf byl v těchto postupech zběhlý. Kdysi dokonce ještě za socialismu absolvoval školení, jak se nepohodlných zbavit. Nejprve **je třeba sesbírat nějaké záminky, vyfabrikovat kompromitující materiály** – schovávat si emaily, esemesky, ale nearchivovat ty, na něž Jakub reagoval. Pak vyvolávat s dalšími podřízenými různé konfliktní situace a vše si zapisovat. Každý detail bylo důležité zapsat a pak jen malinko pozměnit. Současně postupně sepisovat pomluvy a zasílat do centra v Praze a ne jen tam. Cílem bylo **znedůvěryhodnit Jakuba**. Vytvoření identity „nemocného Jakuba“ umožňovalo anulovat jakékoliv pochybnosti o vízech a současně ho zničit pracovně. Neplnil příkazy, musel z kola ven.

Potřeba jsou lidé, kteří splní jakékoliv příkazy, bez ohledu na zákony. Lidé se musí zkorumpovat, aby plnili další, ještě korupčnější úkoly

Jakubův šéf vše koordinoval se státním tajemníkem. Ten mu sice vyčínil, že „způsobil velké problémy“, takže v jedno odpoledne ukáply ambasadorovi i slzy a před Jakubem si postěžoval: „*Počítám s tím, že si budu muset najít jinou práci*“. Jenže slzy rychle zmizely, státní tajemník potvrdil telefonem, že velvyslanec za každou cenu podrží a nic se ven nedostane. **Společně se domluvili na vyslání inspekce ministerstva s tím, že je třeba něco najít na Jakubovi**, a kdyby se to náhodou nepodařilo, tak alespoň zapřít

jakékoliv podvody šéfa. Ten pozval podřízené k sobě na rezidenci, aby se dobře zkoordinovali, co budou inspekci povídat. Skupina se předem dohodla na pomluvách, a to nejen pro inspekci i psycholožku ministerstva, která přijela za pár dnů.

Osud Jakuba se zpečetil. Předem bylo jasné, že se nikdo jejich zprávami nebude zabývat

Mohlo se tam tedy napsat cokoliv. Zprávy se uschovaly jako tajné, a kdyby je náhodou někdo chtěl vidět, stačilo z nich poskytnout jen výňatek – to, co se hodilo. Kolegům Jakuba se slíbily finanční odměny, další kariéra, výjezdy do atraktivních destinací jako např. USA. Z nebyla ideální zemí, ani z hlediska životních podmínek, ani z hlediska platu. Za peníze a kariéru byli všichni ochotni podepsat třeba i to, že Jakub má fialové vlasy a pochází z jiné planety. **Morálka a Čest** pro ně byly neznámým slovem.

Jakub naivně připravil pro inspekci kopie všech důkazů, věřil v korektnost inspekce, velmi se spletl Také **psycholožku zajímala jen víza, úplatky**, a hlavně to, co ví, aby to mohla tlumočit dále do Prahy.

Podporovala zločin. Pak už vše běželo jako po másle – Jakub byl odvolán ještě dříve než psycholožka doletěla domů, prý bez důvodu, nedostal žádnou práci a nikdo s ním nemluvil - jako s prašivým. Trvalo mu měsíc, než vůbec dostal nějaký doklad o novém zařazení na ministerstvu. Samozřejmě s měsíc starým datem. Byl zařazen dočasně, tedy se sníženým platem, a aby náhodou ještě něco o podvodech v Z nevyčmúchal, nesměl dostat ani kancelář a počítač. Takto byl zcela izolován a čekalo se jen, až vyprší lhůta a bude vyhozen. Zprávy inspekce a psycholožky se pak používali při dotazech různých osob, institucí či novinářů na podvody s vízy v Z - řeklo se, že je vše v pořádku, nic se nenašlo, Jakub jen dělá kampaň proti ministerstvu a uvádí nepravdivé informace.

Nikdo se nepozastavil nad tím, jaký by asi měl mít Jakub důvod si něco vymýšlet. Co by z toho neměl?

Přece dobře věděl, že je jeho šéf známým prezidentem, blízkým státnímu tajemníkovi a spíše by s ním potřeboval mít dobrý vztah, aby od něj získal třeba malé zvýšení svého platu a hlavně každoroční dobré hodnocení. Jen blázen by vytvářel konflikt s vedoucím.

Vše ale zkomplikovalo to, že **ministerstvo nevědělo, že existují také svědci**. Byli to lidé, se kterými Jakub spolupracoval a v zemi Z se nachomítli k různým situacím. Také státní tajemník netušil, že **někteří místní vysoce postavení úředníci nejsou korupční a podvody s vízy jim vadí**. A nebo, že se někteří chtějí jen vytažovat, jak mají

Česko na háku a mohou si s touto sice členskou zemí EU, ale jinak velmi korupční, dělat co chtějí. Tak si pustili pusu na špacír a zmínili se o podvodech ambasadora několika lidem.

Někteří dokonce Jakubovi fandili, protože nechtěli problémy s Bruselem. Přeci jen, šlo o víza celoevropská, a Z se chtěla prezentovat jako dobrý partner, nikoliv jako ten, kdo podporuje ilegální migraci do Evropy

EU by ji zase mohla zařadit třeba na nějaký černý seznam kvůli korupci. Sdělení o vízových podvodech se takto šířila od vedení Z dál. Svědci se snažili o transparentní prošetření, o napravení křivd a kontaktovali české MZV. To se ale nikomu nehodilo.

Bylo třeba svědky nějakým způsobem anulovat. Nejlépe poškodit jejich image pomlouváním a vše otočit, že se znají s Jakubem, chtějí mu pomoci a proto vlastně lžou

Jakub chtěl přece velvyslance vyšoupnout z křesla, chtěl jeho místo. To byla likvidační strategie. Šířit pomluvy, zastrášovat a vyhrožovat smrtí.

Nepočítali, že Jakub je bojovník

MZV vždy hrálo s velvyslanci a konzulové to vzdali nebo se spokojili s nějakým peněžním plněním. Jakub byl výjimka. O práci byl připraven bojovat za každou cenu. Uspěl s odvoláními proti postavování mimo službu, kdy si MZV vymýšlelo, že nemá žádné volné místo. Uspěl i s prověrkou u Národního bezpečnostního úřadu, kam MZV zasílalo o jeho osobě spoustu lží v naději, že to bude tato instituce, která ho zlikviduje. To je nejjednodušší – nastražit někoho jiného. Jenže čas běžel a nakonec byl **vyměněn náměstek ministra vnitra**, s čímž bylo odvolání proti nesmyslnému postavení Jakuba mimo službu, zamítnuto.

Jakub ztratil po 4 letech boje práci a byl vyhozen

Ředitelka personálního odboru **Jana Hybášková** mu po tolika letech práce poslala jen **jednu větu** se služebním posudkem, kde ale **nebylo vůbec nic z informací, které sepsala psycholožka či inspekce**. Po třech desítkách let práce nestál Hybáškové Jakub ani za krátký odstavec **poděkování za službu vlasti**. Zřejmě tak hluboká je nenávisť vůči někomu, kdo nechce podvádět. Vše postavené na hlavu. Ale kde se najednou ztratila všechna ta konstatování, že je Jakub nebezpečný, že zve celníky na ambasádu a nabízí jim české pivo, že je agresivní, že poškozují ČR nevydanými vízy pro hlupáky, že musí okamžitě pryč? Jak to, že se to najednou z posudku ztratilo? Tak kde je tedy pravda?

Dokončení na straně 15

Pondělí 18. prosince

EU schválila fyzikálně přijatelné emisní limity
 Islamističtí piráti opět útočili v Rudém moři
 Egyptský prezident Sísí vyhrál volby
 Velitel ukrajinské armády Zalužnyj byl odposlouchávaný
 Pro Ukrajinu předvídá prezident Pavel „ne nejlepší posun“
 Češi v cizině nejvíc věří Čaputové, pak Macronovi, nejméně Putinovi
 A Přibývá respiračních infekcí
 13 krajů ze 14 plánuje schodkový rozpočet
 Slunečný den s teplotami do 10 stupňů, pohoda

Úterý 19. prosince

CNN tvrdí, že Rusko nasadilo na frontě plyn
 Erdogan nadále brzdí vstup Švédska do NATO
 Zemětřesení v Číně zabilo 126 lidí
 Na Islandu vybuchla sopka
 Okamura je brání označení Pitomio u Ústavního soudu
 Gregorová a Pikal chtějí u Pirátů kandidovat proti Bartošovi
 Češi rádi jezdí na dovču do Mexika
 Koruna klesla o halíř proti euru, proti dolaru zpevnila
 Vlidné počasí se sluníčkem, teplota do 9 C

Středa 20. prosince

Stát Colorado rozhodl, že Trump v něm nesmí kandidovat na prezidenta a basta
 A Média opakují tvrzení Hamásu, že v Gaze zahynulo 20 tisíc civilistů
 Prezident Pavel jednal ve Francii s Macronem
 Nová polská vláda udělala čistku v televizi a rádiu
 Sláva, senát chce, aby lidé měli právo být „off line“
 Armáda má vizi rozvoje do roku 2035
 Disidenti dostanou průměrný důchod
 Nesouhlasný pohlavní styk bude v Česku znásilnění
 Stalo se to standardem, ráno dešť, kolem poledne trocha sluníčka, teplota do 10 C

Čtvrtek 21. prosince

Islamistické organizace odmítají jednat s Izraelem
 Nová polská vláda vymetla veřejnoprávní média, televizi a rozhlas
 A Izraelská armáda našla síť tunelů vedení teroristů
 Šéf ukrajinské tajné služby hrozí akcemi uvnitř Ruska
 24letý student zabil 15 lidí a další zranil střelbou na Filosofické fakultě v Praze
 ČNB snížila úrokové sazby
 A Pražský hrad zvyšuje vstupné
 Poláci kupují likérku Becherovka
 Převážně hnusné počasí, vítr a kroupy večer

Pátek 22. prosince

Nizozemsko předá 18 stíhaček F16 Ukrajině
 Evropská unie pošle palestinským teroristům 118 milionů eur
 Nová polská vláda teď přebírá kontrolu nad zpravodajskou agenturou PAP
 Orbán myslí, že je migrační pakt určen k neúspěchu
 Vrah z Klánovic zabíjel stejnou zbraní jako na Filosofické fakultě
 A Našli se lidé, kteří masovou vraždu chtěli napodobit nebo ji chválili
 Také Václav Klaus vyjádřil smutek
 Česká pošta přestane prodávat na pobočkách noviny a časopisy
 Větrné počasí, převážně dešť, ale i chumelenice

Víkend 23. – 24. prosince

Na ruské jaderné nákladní lodi vypukl v neděli požár, reaktor neohrozil
 Německá policie vyšetřuje teroristickou hrozbu. V Rakousku zatkl čtyři lidi
 A Izrael zvažuje, že nezabije vůdce Hamásu.
 Může je vyhostit do Kataru
 Británie podpoří Guyanu ve sporu s Venezuelou o region Esequibo.
 Hlavní výzvu je držet Rusko co nejdál od hranic České republiky, řekl Lipavský
 Majetek Lichtenštejnů: poslední velký případ k dořešení.
 Historik vysvětluje souvislosti i současné požadavky rodu
 Lidé darovali pozůstalým zavražděného muže a kojence v Klánovickém lese už přes 6 milionů korun
 Na Štědrý den bez elektřiny. Desetitisíce domácností v Česku kvůli sněhu a větru stromček nezozsvítí

Pondělí 25. prosince

Evropská unie pošle palestinským teroristům 118 milionů eur
 Nová polská vláda teď přebírá kontrolu nad zpravodajskou agenturou PAP
 Nizozemsko předá 18 stíhaček F16 Ukrajině
 Orbán myslí, že je migrační pakt určen k neúspěchu
 Na mnoha místech stoupají hladiny řek
 V babyboxu v Praze 6 našli před Vánoci chlapečka
 Lidé si připomněli výročí úmrtí Karla Čapka
 Pražský primátor rozdával polévku
 Větrné počasí, převážně dešť, ale i chumelenice

Úterý 26. prosince

Turecký parlamentní výbor schválil vstup Švédska do NATO
 Šojgu oznámil, že Rusko odrazilo UK protiofenzivu
 Do EU míří milión migrantů
 A Navalného stěhují za polární kruh
 Premiér Fiala v projevu k národu doufá, že bude líp
 Roztrhl se pytel s hygienismem v souvislosti s masovou vraždou na FF UK

V Praze se máčeli otužilci
 A Voda nadále stoupá
 Pošmourný, na roční dobu teplý den

Středa 27. prosince

Polský ministr kultury zrušil veřejnoprávní média
 Reakce pokrokového světa na zrušení polských médií není zatím známa
 Erdogan přirovnává Netanjahua k Hitlerovi
 Rusko a Indie by chtěly společně vyrábět vojenskou techniku
 V dopise pod sebevraždou se střelec z FF doznal k vraždě v Klánovicích
 Hasiči oznámili, že o Vánocích zasahovali u 3700 případů
 Většina Čechů chce nadále podporovat Ukrajinu
 V Ústeckém kraji kulminuje Labe
 Krásný slunný den, jako na jaře, když se vyvede

Čtvrtek 28. prosince

Turecký parlament letos už nestihne schválit vstup Švédska do NATO
 A Loďaři obnovují plavbu v Rudém moři
 Rusové se vrací na místa, odkud je Ukrajinci v létě vytlačili
 Podle nepotvrzených zpráv jsou stíhačky F16 už na Ukrajině
 Ministr Rakušan doporučil obcím, aby neodpalovaly ohňostroje
 A Chystá se nový zákon o zbraních
 Velká voda kulminovala a opadá
 Někteří brněnští studenti se bojí jít do školy
 Převážně zasmušilý celkem teplý den

Pátek 29. prosince

Rusko podniklo raketový útok na Ukrajinu
 Jedna ruská raketa zřejmě přeletěla přes polské území
 Americká loď sestřelila v Rudém moři povstalecký dron
 Úřednice ve státě Maine (USA) zakázala Trumpovi ve státě kandidovat
 Filosofická fakulta zrušila výuku do konce semestru
 Vrcholným politikům neklesnou platy
 Vědci zjistili, že na to že je prosinec je teplo
 V Botanické zahradě v Liberci rozkvetly unikátní orchideje
 Série vlašných dnů pokračuje, i s trochou sluníčka

Víkend 30. prosince – 13. prosince

Nev pes nic nenapsal
 O celém střelení na Filosofické fakultě uvedeme pár zajímavých článků v příštím čísle.

Vydavatel: Nedávno jsme uveřejnili pár článků o panu Gruntorádovi a Soukupovi, a toto je názor druhé strany, od autora, kterýžto se podepsal podivným slovem „Fumbák“.

Proč to plivnutí do obličeje ostatním?

23. 11. napsal kdosi na medium.seznam.cz
 Dostanováno. Dohladověno. Chartista Gruntorád a jeho kolega Soukup mohou být spokojeni. Pracovat netřeba a průměrný důchod máte v kapse. 35 let na něj makají jen hlupáci. Nikoliv chartisté. Článek Nemačejí ani poustevníci a buddhisté. Na co taky. Důchod přece nepotřebují. Nebo přece jen ano? Jeden z buddhistických poustevníků povalující se desítky let v australské buši tuto potřebu pocítil. Zachtělo se mu důchodu. Ovšem nikoliv toho australského, ale českého. A tak si po letech vzpomněl na rodnou hroudu. Tam má přece údajný nárok. Je chartista a odbojář. Víc asi netřeba... Po dlouhých 37 letech v cizině se chartista Karel Soukup vrátil domů. S holým zadkem, bez australského důchodu a natáhl ruku pro český důchod. Dostal přesně, co si zasloužil a doma odpracoval. Almužnu. Prý nespravedlnost. Co dál? Stačí mít odhodlaného kamaráda s kvalitním stanem i spacákem a najít si dobré místo na stanování. To vše kamarád Gruntorád zvládl. Před Úřadem vlády se stanuje, hladoví a vydírá dobře. O nic než vydírání nejde. Nebo je to jinak? Ministře odstup nebo dej pro kamaráda peníze, které si ani trochu nezaslouží. Ve skutečnosti dost komický požadavek. Kdo je vůbec ten, za koho se tak bojuje. Jakýsi Karel Soukup, bývalá zpívající a rebelující mánička odsunutá do nucené emigrace v roce 1982. Nepřátelský a odsouzeněhodný ake StB. Fuj! Takto z vlastní vyhnání člověk se jistě těší domů a s nadějí vyhlíží dobu, kdy ti, kteří ho vyhnali, budou poraženi a on se bude moci svobodně vrátit domů. Ještě jako mladý 37letý muž, který má spoustu let před sebou. Na život a na práci. Jako vyučený řemeslník by si práci jistě snadno našel. Proč tomu tak nebylo? Nevím. Karel Soukup si svou nucenou sedmi letou emigraci protáhl na dobrovolný pobyt v zahraničí v délce dalších třiceti let. Podle jeho životopisu důvodem nebyla ani rodina či snad dokonce úspěšné podnikání či dobře placená

práce. Lze se jen dočíst, že od roku 1992 žije v australské buši jako buddhista a poustevník. Někde se tomu říká bezdomovec. Proč zvolil takový způsob života je pouze jeho osobní věc, stejně tak je pouze jeho osobní problém, že takto se na stáří nezajistí. Vycházím pouze z dostupných informací a nemohu tedy vyloučit, že nejsou úplně. Možná skutečně pracoval. Pokud vezmu v úvahu i tuto možnost, pak je otázka, proč si poustevník v Austrálii důchod nevyjednal. Času na to měl dost. Opět pouze jeho problém. Kvůli tomu by měl odstupovat ministr? A tak se stanuje, hladoví a vydírá. A k mému zděšení úspěšně. Ministr Jurečka je skutečně slaboch, který na místo pevného postoje a vyžadování toho, co musí splnit ostatní, chartista nechartista, slabošsky pohodí před vydírajícího hladovkáře extrabuřt v podobě průměrného měsíčního důchodu pro jeho kamaráda. Máme mu za to tleskat? Nebo snad si Jurečka myslí, že ho za to budou voliči uznale plácet po zádech? Tak to se dost plete. I vládní voliči jsou tímto zcela znechuceni. Soukup měl možnost vrátit se domů a potřebné roky na důchod si odpracovat. Nikdo mu v tom nebránil. Tohle není nic jiného než plivanec do obličeje všem, co si své důchody museli včas vyřídít a především odmakat. ODMAKAT. Tohle slovo asi poustevník Soukup ani nezná...

Poznámka M.Grundmanna:

Kdosi nedávno vyslovil právní názor, že by ve společnosti mělo být zavedeno povinné vyjadřování empatie a jeho nevyjádření by mělo být trestné. Připomíná mi to staré komunistické pořádky, dokonce jde autor i nad komunistický rámeček. Občan nejen že musí respektovat zákony, ale musí nyní také vyjadřovat vlastní emoce v souladu s právním pořádkem či hodnotami. Odsouzený se bude muset veřejně kát, i když byl odsouzen nevině. Každý bude muset vyjádřit svou empatii vůči promiskuitním dívkám, které přivedly poslance Feriho do vězení a současně bude muset plivat na Feriho. A běda tomu, kdo nepocítí empatii vůči správné osobě a ucítí ji vůči tomu, kdo má být morálně odsouzen: takový člověk bude nyní tvrdě trestán.

Tvrdě bude trestán každý, kdo nebude truchlit nad smrtí ukrajinského vojáka anebo bude naopak truchlit nad smrtí ruského vojáka. Podobně tomu bude i v případě izraelských či arabských bojovníků. Každý je povinen stát svými emocemi na správné straně a běda tomu, kdo své emoce neprojeví dostatečně přesvědčivě.

Novoroční dilema - bouchat nebo nebouchat

30.12.2023 O A Neff
 V jednom ohledu doporučuji rozhodně bouchat: o půlnoci si dopřejte zdaněné hlučné víno, tedy bublinky,, lidově se tomu říká šampaňské, ať už zdroj láhve je v Champagne nebo kdekoli jinde. Bouchněte a oslavte příchod roku 2024 a přáním, které tímto vinšuju, aby to byl dobrý rok. Nedá mu moc práce, aby byl lepší než ten co mu ukrajujeme poslední hodiny a brzy jen minuty. Titulek ovšem naznačuje bouchání jiného druhu. Ministr Rakušan doporučil obcím, aby nepořádaly ohňostroje. Město Praha dokonce přešlo doporučení a už dřív se rozhodlo ohňostroj zrušit a otevřít obyvatelstvu vrata zoologické zahrady, aby se lidé mohli podívat na luskouna. A na další zvířenu. Ne, nesplet jsem se, není 1. dubna, to je myšleno fakt vážně. Tady prosím, abyste tu flašku nebouchali luskounovi za ušima, je to chudák zvíře a nic neprovedl a na obsah magistrátu nemůže. Takže ministr Rakušan. Kdo by hledal příklad totálního odtržení od reality, mohl by sáhnout sem. Lidi bouchají a budou bouchat, i kdyby se Rakušan postavil na hlavu. Jediným pitomým výnosem ministerstva vnitra se prohloubily příkopy. Takže máme nenávisť mezi antivax-putinovskými bouchačskými dezoláty a očkovanými ukrajinským tchajwanci, kteří budou o půlnoci vypouštět papírové vlašťovky duhových barev. No, nestalo se zase nic tak strašného.

Arcibiskup a kardinál Alexander Rudnay: Ostrihomskú baziliku dal postaviť Slováci!

Novy Cas -

Slovensko je malý štát. Narodili sa tu však ľudia, ktorí ovplyvnili nielen osudy našej krajiny, ale svojím umom, cieľavedomosťou či obetavosťou dobyli svet.

V roku 2014 preto venujeme týmto veľikánom samostatný seriál článkov. Patrí medzi nich aj ostrihomský arcibiskup a kardinál Alexander Rudnay. Práve on dal vybudovať svetoznámu ostrihomskú baziliku.

„Som Slováci, a keby som bol aj na Petrovom stolci, Slovákom zostanem!“ Legendárny výrok Alexandra Rudnaya pochádza z roku 1828, keď ho pápež Lev XII. vymenoval za kardinála. Rodák z Považian (okres Nové Mesto nad Váhom) patril svojho času k najvýznamnejším mužom Uhorska a dodnes si ho pripomínajú nielen Slováci, ale aj Maďari.

Slávne miesto

Blížime sa k Štúrovi, už z diaľky vidíme na obzore obrii kupolu baziliky, ktorá je dominantou okolitého kraja. **Keď prechádzame na maďarský breh Dunaja po Moste Márie Valérie, veľkoleposť svätostánku vyniká ešte viac.** Slnečné lúče sa odrážajú od veľkého pozláteného kríža na jej vrchole.

Bazilika stojí na kopci nad Dunajom, ktorý je vôbec najvýznamnejším miestom maďarskej histórie. Práve tu bol na Vianoce v roku 1000 korunovaný za prvého uhorského kráľa svätý Štefan. Ostrihom bol od vzniku Uhorského kráľovstva až do tatárskeho vpádu v 13. storočí jeho hlavným mestom.

Napokon zastavujeme na parkovisku v tieni baziliky, na priečelí nad hrubými stĺpmi v dórskom slohu žiari pozlátený nápis CAPUT, MATER ET MAGISTRA ECCLESIAE HUNGARIAE, v preklade Hlava, matka a učiteľka uhorskej cirkvi.

Náročná úloha

Veľkolepé dielo je podľa ostrihomskej turistickej kancelárie tretím najväčším svätostánkom Európy - po Katedrále svätého Petra vo Vatikáne a londýnskej Katedrále svätého Pavla.

„Arcibiskup Rudnay začal s výstavbou v roku 1822. Celý komplex aj s okolitými budovami mal pripomínať vatikánske Námestie svätého Petra. Napokon sa však podarilo zrealizovať iba časť pôvodných zámerov, aj preto je okolie baziliky také voľné a priestorné,“ vysvetľuje náš sprievodca, historik György Horváth.

Spoločne najprv schádzame cez svätostánku do podzemných krýpt, kde po celý rok dosahuje teplota konštantných 12 stupňov. Prechádzame veľkou halou, vysoký strop podopierajú ďalšie masívne stĺpy, napokon sa zastavujeme pred hrobkou Alexandra Rudnaya. Pred kryptou visia viaceré vence. Ich stužky prezrádzajú, že mnohé priniesli Slováci, napr. z Krušovíc pri Topoľčanoch alebo Trnavy.

Alexander Rudnay pochádzal zo šľachtického rodu, študoval filozofiu i teológiu a v roku 1819 bol vymenovaný za ostrihomského arcibiskupa. Na žiadosť kráľa Františka I. preniesol sídlo arcibiskupstva z Trnavy späť do Ostrihomy. „Bola to náročná úloha. Ostrihom v čase tureckých výbojov veľmi utrpel. Spustol, všetko bolo zničené a zarastené burinou. Počas prípravných prác museli robotníci kopec znížiť o niekoľko metrov,“ vysvetľuje Horváth. Za svojho tajomníka si Rudnay vybral slovenského kňaza Juraja Haulika, ktorý sa stal neskôr sídelným biskupom v Záhrebe a kardinálom. V roku 1822 zvolal do Bratislavy cirkevnú synodu, ktorá aj vďaka silnému slovu Rudnaya rozhodla o preklade Svätého písma do všetkých jazykov Uhorska vrátane slovenčiny. Vplyvný duchovný finančne aj morálne podporoval národných buditeľov z radov bernolákovcov.

Vzácná kaplnka

Pod ostrihomskou bazilikou však odpočívajú aj iní cirkevní hodnostári. **„Tu leží ďalší Slováci, ostrihomský arcibiskup a kardinál.** Koncom roka 1916 dokonca korunoval posledný uhorský panovnícky pár - Karola a Zitu. Vedel deväť jazykov, no nikdy sa dobre nenaučil po maďarsky,“ hovorí György Horváth a ukazuje na hrobku skalického rodáka Jána Černocho. Najviac kvetov a vencov je položených pri mieste posledného odpočinku arcibiskupa Józsefa Mindszentyho, veľkého bojovníka proti nacizmu a najmä komunizmu.

Ku krásnym zážitkom patrí aj prehliadka vnútra baziliky, ktoré je vďaka ideálnemu usporiadaniu okien a stenám z mramoru pozoruhodne svetlé. Predierame sa veľkou skupinou turistov a prichádzame pred najcennejšiu časť chrámu. Na ľavej strane totiž stojí renesančná kaplnka arcibiskupa Tomáša Bakócza. **„Pochádza ešte z predtureckých čias a prežila obliehanie Ostrihomy. Krása stavby okúzila aj Turkov, ktorým slúžila pri moslimských bohoslužbách.** Modlil sa tu aj legendárny sultán Sulejman Nádherný. Moslimovia však nemôžu znázorňovať ľudské tváre, preto hlavy na soškách jednoducho odrazili. Architekt baziliky János Pakht sa rozhodol kaplnku rozrezať na 1 600 kusov, preniesť ju a zabudovať do nového chrámu,“ upozorňuje Horváth. Oltár kaplnky zdobí svätý obraz v striebornom ráme, ktorý našli po odchode Turkov nepoškodený v zemi. Viaže sa k nemu niekoľko zázakov.

Úchvatný výhľad

Nad hlavným oltárom vidíme dielo benátskeho umelca Michelangela Grigolettiho - obraz Nanebovzatie Panny Márie, ktorý je **namaľovaný na jeden kus plátna a s výškou vyše 13 metrov je vôbec najväčším oltárnym obrazom na svete.** „Nedeľné bohoslužby v bazilike vyhládajú nielen Maďari, asi tretina návštevníkov prichádza cez most zo slovenskej strany,“ vysvetľuje Horváth. Na vonkajších i vnútorných múroch sú vyryté podpisy nesprátnych turistov, zaujímavé je, že mnohé vytvorili ešte cestovatelia zo socialistickej NDR. „Na Bakóczyho kaplnke som objavil vyrytý letopočet 1589,“ prezrádza náš sprievodca.

Alexander Rudnay, ktorý začal s výstavbou baziliky, sa jej dokončenia nedočkal. Zomrel v roku 1831, stavbu vysokú 100 metrov vysvätil arcibiskup Ján Scitovský až v roku 1856. **Chodbu, ktorou smerujeme do miestnej klenotnice, zdobia obrazy štyroch arcibiskupov, ktorí sídlili v Ostrihomy v čase budovania chrámu.** György Horváth nám ukazuje najcennejšie exponáty klenotnice, ako sú pozlátené rúcha patriace Alexandrovi Rudnayovi a zlatý kríž ozdobený drahými kameňmi, na ktorý od 12. storočia prisahali počas korunovácií uhorskí králi.

Napokon zdolávame 270 točítých kamenných schodov a vchádzame na úzku terasu okolo kupoly. Kocháme sa úžasným výhľadom na všetky svetové strany. Ako na dlani máme Dunaj s Mostom Márie Valérie, Štúrovo, slovenské pohorie Burda i maďarské Vyšehradské vrchy. Možno práve o takomto úžasnom pohľade sníval pred dvoma storočiami Alexander Rudnay.

Napred súkmeňovec pak súdruh

Ludácky úradník trestu ušiel, sám sa stal po vojne trestným sudcom

Soňa Gyarfašová

Dnes vyšiel náš nový podcast Odkrývanie, ktorý pripravujeme s Dokumentačné stredisko holokaustu - o ľudáckom úradníkovi, ktorý ušiel trestu a ktorý sa stal po skončení vojny paradoxne trestným sudcom...

Kornel Reinhardt stál aj pri deportáciach v Medzilaborciach.

Počas vojny so sadistickou zvrátenosťou trýznil bezbranných ľudí z prenasledovanej židovskej

komunity - no ušiel akémukoľvek trestu a po vojne sa stal trestným sudcom, ktorý mal rozhodovať o práve a spravodlivosti.

Zdá sa Vám to absurdné?

Tento príbeh sa skutočne stal. Človek, o ktorom je reč, sa volal Kornel Reinhardt, bol okresným náčelníkom a v šikane prenasledovaných židovských obyvateľov bol dôslednejší a snaživejší ako samotní ľudia.

Všetko sa to dialo na samom konci Slovenského štátu - v Medzilaborciach - no a tam bola pomerne početná židovská komunita.

Navrhol židovských obyvateľov nasadiť na nútené práce, postupne zavrel ich modlitebne a zakázal im vychádzať na ulicu Andreja Hlinku. Len krátko po tom, čo vyšiel Židovský kódex, ktorý týmto ľudom ukradol všetky práva, rozhodol sa ešte prítvrdiť.

No a keď sa rozbehli deportácie, začal ešte viac zhoršovať už zúfalú situáciu týchto ľudí. Písal listy s apelom na ich urýchlenie a do transportov navrhoval posielat' aj ľudí, ktorí boli chorí.

Bol režisérom 1. fázy deportácii v Medzilaborciach a za svoje zásluhy si dokonca polepšil. No a po vojne existovala snaha brať ho na zodpovednosť, tá však veľmi rýchlo stroskotala. Hádate prečo?

Prečo to celé kedysi vlastne robil? Ako je možné, že po tom všetko preplával ďalej bez akéhokoľvek trestu? A čo vieme o jeho povojnovom pôsobení na pozícii trestného sudcu? O tom všetkom budeme hovoriť s riaditeľom Dokumentačného strediska holokaustu Jánom Hlavinkom, ktorý zrekonštruoval fragmenty jeho osudov.

<https://podcasty.sme.sk/c/23233152/ludacky-uradnik-trestu-usiel-sam-sa-stal-po-vojne-trestnym-sudcom.html>

Na protivládne protesty prišli tisíce ľudí, zišli sa aj v Bruseli

Autor TASR Bratislava 19. decembra (TASR) - V utorok podvečer sa v Bratislave a ďalších slovenských mestách uskutočnili protesty proti rušeniu Úradu špeciálnej prokuratúry i ďalším navrhovaným vládnym zmenám. V hlavnom meste zaplnili tisíce ľudí celé Námestie SNP.

Na Hlavnej ulici v Košiciach sa zišlo vyše dvetisíc osôb, na protestoch v Banskej Bystrici sa podľa očitých svedkov zúčastnila približne tisícka ľudí. Protest sa konal aj v Žiline, tiež napríklad v Trnave, Prešove, Poprade či v Liptovskom Mikuláši.

Protestujúci rečníci vyjadrujú svoju nevôľu k navrhovaným vládnym zmenám v Trestnom zákone či zákone o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti a ďalším vládnym návrhom, v ktorých vidia deštrukciu právneho štátu i budúcnosti krajiny.

V Bratislave polícia v dôsledku konania protestu uzavrela Námestie SNP pre motorové vozidlá i MHD.

Na symbolickom proteste proti krokom novej vlády sa zišli aj Slováci v Bruseli.

Brusel 19. decembra (TASR) - V utorok večer sa v Bruseli zhromaždili Slováci na symbolickom proteste v blízkosti hlavného sídla inštitúcií EÚ v Bruseli, aby na diaľku podporili občanov Slovenska nespokojných s krokmi novej slovenskej vlády v oblasti justície a právneho štátu. Informuje o tom spravodajca TASR.

Iniciatíva zorganizovať protest vyšla z radov slovenských študentov na belgických univerzitách a organizačne sa toho ujala platforma Od Tatier k Schumanu, ktorá v minulosti pripravila v Bruseli viacero protestov aj po zavraždení Jána Kuciaka a Martyiny Kušnírovej.

Kurevští soudci...

Historici zkoumají Fremrův rozsudek kauzy Olšanské hřbitovy. Důkazy manipulovala StB – píše iDNES.cz

Jirina Hedvicek Soudce JUDr. Zdeněk Pupík

Tento zločinec mne poslal do kriminálu známém jako Minkovice. Po 17. listopadu jsme ho vystavili ve vitrině KAN. Krátce na to nám dali bombu na kancelář Konfederace politických vězňů v Přerově.

https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/robert-fremr-ustr-badatele-vyzkum-petr-hlavacek-pavel-prezident-ustavni-soudce.A230809_133907_domaci_svm

Historici přezkoumají i případy odsouzených za emigraci. Za nedovolené opuštění republiky bylo odsouzeno přes 110 000 lidí, což z nich podle ÚSTR činí nejvíce pronásledovanou skupinu obyvatel v komunistickém Československu.

Fremr podle předběžné rešerše Archivu hlavního města Prahy za „nepovolené opuštění republiky“ odsoudil ve 105 případech celkem 145 osob. Všichni byli po revoluci rehabilitováni a procesy byly označeny za politické, uvedl ústav. Emigraci trestal komunistický režim jako opuštění republiky podle paragrafu 109 tehdejšího trestního zákoníku.

Pozmamka R.H.: Muj "soudce" se jmenoval JUDr. Zdenek Pupik a dlouha leta potom pracoval v advokadni poradne v Lipinku nad Becvou. Na jeho rozsudku mne nejvi drazdi to ze jsem byl vinnen UNOSEM DO CIZINY (tedy manželky a dvou nasich malych deti).

Rostislav H

Me se libi jak ti zmetci vČR plavou v tech cislech - 110 tisíc to bylo jen zacatkem osmdesatych let. Za Havla ti blbeci tvrdili a psali na pominky, ze za celkou dobu komunismu emigrovalo jen 174 tisíc lidí, ted uz to zvedaji na "500 tisíc az milion" - za celkovou dobu komunismu.

Drifter November 5, 2023

Mas naprostou pravdu, ty cisla se porad meni, pul milionu je snadno overitelne cislo prez UN, ale to jsou jen ti kteri byli registrovani v te organizaci pro podporu atd....

Dalsi nejmene stejny pocet emigrantu se nikde neregistroval mimo zemi do ktere se uchylili a pas nebo podporu nepotrebovali.

Ja si porad vzpomnam ze to byla pro svobodne lidi celkem legrace, byt a praci si clovek nasele jeste pred tim nez umel dostatecne anglicky. Pamatuji jak jsem kecal s moji ucitelkou po roce po telefonu a ta byla sama udivena jak to rychle slo. Sama kolem 25 let rozvedena se tremi detmi s New Foundlandu ale krasna a vesela zenska. Jaky to rozdil od Ceske povahy kde se lidi ani neumeli privetive usmat a denni starosti jim akorat udelali vrasky v obliceji. Tenkrat nas vezla na Niagaru v 1969 a na pivo do Buffalo. Zadny pasy a kdyby mne neupozornili ze ta vyschla reka jsou Americke Vodopady tak bych ani nevedel ze nejake jine nez Kanadske vubec jsou.

Proto rikam, nejvetsi starost byla, "Kdo zaplati dalsi Pivo" ? Jo, ale to byla jina doba ktera se uz nikdy nevrati.....

Vycitky svedomi jak pise Harvi, to chapu, kasdy mel sve mindraky a zalezelo na rodine. Mama v 1948 odmitla odjet do Argentiny presto ze tata vedel co se bude dit. Mel pravdu, prisli si pro nej hned po Unoru. Proto kdyz jsem se zminil o odchodu, tak byla hned prvni "Nedelej stejnou chybu jako ja v 1948" na nas zivot se neohlizej, mas svuj vlastni pred sebou, tak synku bez do sveta!

Znam i ty smutne pribehy kdy se emigrantum kluk zabil v aute a druhy zemrel na rakovinu a tak rodice ve svych padesati letech zustali sami v cizi zemi, ale nikdy zpět do Ceska nesli a pred lety jsme jejich popel jsme vysypali do more Pacifiku !

Vlad Hučín

Drifter Sunday, November 5, 2023 a

Jo, podle seznamu toho PUPIKA vyhodili az po mnoha letech!

Tatu zadny soudce nesoudil, predvedli ho pred tri clenou komisi revolucionaru a ti ho poslali do nejdriv do Pribrami a pak do Jachymova bez rozsudku a bez terminu !!!

Proto se na nej ani Zapotockeho amnestie nevztahovala, nakonec ho poslali domu ze zdravotnich duvodu, mama si pro nej musela prijet. Ale nakonec prezil.....

Jirina Hedvicek November 6

Proc zavreli vaseho tatinka, Driftere? Meho tatu poslali 1948 na nekolik let do Jachymova, potom do uhelnych dolu v Handlove a jeste i ja, ktera jsem se narodila az v polovine padesatych let, se pamatuji, jak jezdil do valcoven na Kladne, kde pracoval jako valcir. A vite co? Pred nami to naprosto "genialne a nepochopitelne" utajili! Ja osobne jsem se dozvedela, ze byl tata zavreny, az r.1989 a to uz byl po smrti, a dodnes nevím, proc a za co ho zavreli. V archivu nejdriv tvrdili, ze materialy se ztratily a pak, kdyz odpovidali Rostovi na uplne jiny dotaz, tak psali velmi neurcite a navic LHALI, JAKO KDYZ TISKNE! Ja o tom nemohu mluvit, dela se mi zle, jen na to pomyslim, a navic oni pred nami dokonale utajili veskera fakta - a to i moje vlastni rodina - ale to, co jsem si ja dala dohromady, vubec neodpovida tem lzim, ktere oni pisou. Oni blaboli neco o tom, ze ho chytli, kdyz chtel emigrovat s nejakou zenskou, ze ukradl pro tu zenskou penize, ale z mamy jednou vypadlo, ze ho vydrali a chteli ho poslat do NSR jako spiona. Mama nemela nic vedet, ale tata nechtel opustit rodinu jen tak, on ji neco musel rici, protoze mama udelala hrozny brajgl, volala dedeckovi, deda byl za Nemcu v odboji a vydaval ilegalni noviny, mucili ho, poslali i s tatovou matkou a moji babickou do Terezina, pak do Mauthausenu, babicka zemrela v Osvetimi a deda nasledkem muceni oslepl. Deda napsal Zapotockemu, se kterym byl v Mauthausenu a Zapotocky uderil na policajty, jestli se nahodou nezblaznili! Ze pry preci, kdyz z nej udelaji emigranta tak budou muset potrestat a znicit celou rodinu - tak oni poslali za kopecky tu babu, ktera mela byt udajne jeho milenka, poslali ji tam s uplne jinym muzskym (!) a na meho tatu nastrazili past, obvinili ho z veci, ktere nespachal, vydrali ho, ze znici jeho rodinu a kdyz priznal, co na nem chteli, aby priznal, POSLALI HO DO JACHZMOVA, PAK DO VOJENSKÉHO VEZENI V HANDLOVE, PAK DO VALCOVEN NA Kladne, A CO SE TYCE RODINY - mama byla tehotna, cekala brachu a oni se do ni opreli a vyslychali ji dlouhe hodiny a bracha se narodil s poskozenym mozkiem a trpel cely zivot nevylecitelnou chorobou, oni mu prorokovali, ze se nedozije tricitky, ale my jsme se nedali a stali jsme pri sobe a on zemrel, bylo mu pres sedesat ... Ja to z mamy pacila jakou dobu a ona se dokonce i nekolikrat rozplakala - a ja jsem proste nechapala, nechapala jsem, jak mohli mlcet. Cela moje rodina byla v protinemeckem odboji, mama jeste chodila do skoly, kdyz ji Nemci zavreli, sedela s komunisty v jedne cele, deda, i kdyz sam nebyl komunist, byl s komunisty v odboji, babicka pomahala komunistum v ilegalite a nakonec ji spolu s komunisty zavreli, veznili, poslali do koncentruku a v Osvetimi zavraždili, A ONI TI KOMUNISTE CHTELI CELOU NASI RODINU ZNICIT - TOHLE ONI NAM UDELALI, a moji rodice pred nami ani muk - ja o tom nemohu ani mluvit, ani psat, nemohu na to ani pomyslet, pripadam si jako idiot. Oni meli komunisty nenavidet, potom jak nas zradili, misto toho se s nimi identifikovali a pro mne je ted historie jen jedna velka lez a urazi mne uz jenom, kdyz na ni musim myslet, mluvit o ni a psat. Nikdy a nikde jsem tohle jeste nenapsala, Driftere, ja nevím ... tohle je jenom pro vas!

A kdyz uz, tak jeste neco: Z archivu napsali, ze ta zenska, takove divne jmeno, urcite vymyslene, zije nekde v Cechach. Ale mama mi rikala, uz nekdy v devadesatych letech, ze pry udajne ta baba zemrela na rakovinu v Londyne, ve Velke Britanii - proc tedy lzou dokonce i ve vlastnich archivech?

Lenka Muchová a její slavné Loutky!

Můžete vidět v rámci kulturního pořadu "The Universal within the Local: The Loneliness of the Long Distance Poet"

v sobotu 20. ledna 2024, 1pm – 3.30pm

Juanita Nielsen Community Centre

31 Nicholson Street

Woolloomooloo 2011

Pořádá:

Poetry Sydney partners with the Australian Romanian Academy (ACA)

Detaily:

<https://events.humanitix.com/the-universal-within-the-local-the-loneliness-of-the-long-distance-poet>

Mohuč postihl totální blackout. Lidé zůstali uvězněni ve výtazích, parkoviště zahalil kouř

Mns com a CNN Prima News

Centrum německé Mohuče postihl v sobotu masivní výpadek elektrického proudu. Tamní Univerzitní nemocnice okamžitě přepnula rezervní zdroje energie, přesto nové pacienty odmítala přijímat. Lidé také volali hasičům kvůli zaseknutým výtahům, spuštěný poplašný systém nebo kvůli chaosu v dopravě kvůli nefungujícím semaforům. Komplikací se ukázaly také nouzové generátory, které zakouřily podzemní parkoviště. Němci po příčinách pátrají a zatím není jasné, zda výpadek souvisí s přetížením elektrické sítě.

O výpadku proudu informoval deník Allgemeine Zeitung. Celá událost se odehrála tři minuty před polednem. Okamžitě přestaly fungovat platby v obchodech a hromadná doprava se kvůli nefungujícím semaforům zastavila. Nejvíce postižené byly centrální části ve Starém městě a severní část města. Výpadek trval ve větší části postižených míst necelou hodinu. V centru i dvě hodiny.

Nejohroženější budovou byla Univerzitní nemocnice, která je vybavená záložními zdroji. Zdravotníci po výpadku přestali přijímat další pacienty, a to i poté, co v 15:00 nemocnice ohlásila obnovení dodávek elektriny. Až v půl sedmé večer vedení ohlásilo, že nemocnice je připravená pro normální provoz.

Německý deník ale informuje o jiných komplikacích, které přinesl výpadek proudu. Lidem se například nevrátily karty vložené do bankomatů v době blackoutu. Někteří návštěvníci obchodů se nemohli dostat ven kvůli nefunkčním automatickým dveřím.

Velký nápor zažili hasiči, na které se obracely desítky lidí. Výpadek proudu totiž spustil poplašné systémy v budovách.

A just budou buchty s mákem!

Původně vyšlo na Zvířetníku (Neviditelný pes) dne 12. 5. 2006 a pak znovu nedávno.

Známé se tehdy podařilo získat místo ve Švýcarsku. Francouzsky, německy i anglicky uměla, jako když bičem mrská, a italštinu s retorománštinou ji odpustili. Prvotní okouzlení místními specialitami fondue a raclette ji za čas opustilo a zastesklo se jí po české kuchyni. Pečení oněch buchty s mákem zbrzdil nejprve švýcarský lékař. Byl vychrtlý jako herec Kemr a mé známé, v té době mírně oplácané a nosící velikost M, doporučil na její obtížnou dietu s netaktním vyjeknutím: „Monstrouse!“

Leč ne dieta, ale dovolená u moře s neduhem zatočila a ona dáma zase začala chystat pečení buchty. Nejprve obcházela supermarketem a hledala, zda Švýcaři radí mák k zelenině, moukám či oříškům. Mák však nebyl k nalezení. Zkusila se zeptat přátel. Češka jen mávla rukou: „Jo, holka, mák tu neseženeš.“

Švýcar ji na dotaz na mák obdařil hodinovou přednáškou o nebezpečnosti drog a jejich vlivu na asijskou ekonomiku. Zatvrdilo ji to. Vůbec tomu nerozumíš, řekla si v duchu, počkej, až přinesu čerstvé buchty, ono tě to přejde. Pěkně namletý mák svařený s medem a mlékem, okořeněný malinko vanilkou a strouhanou citrónovou kůrou. Mák a droga, pchá.

Vypravila se tedy na nákup do malého místního obchůdku a obsluhujícího majitele se zeptala na mák. Ten zdvořile odvětil, že mák nevede: zkuste prosím Zverimex, madame.

„Vida Zverimex!“ zajásala známá nad stopou. Proto kamarádka nemohla nic sehnat, nenapadlo ji jít do Zverimexu. A sama ihned do Zverimexu vyrazila a požádala o mák. Prodavač zašátral v regálech a položil na pult pytlík - ale bohužel mák byl ve směsi jiných semínek. „Já bych potřebovala jen mák, pane,“ viděla známá již buchty na dosah a nasadila co nejprosebnější a malinko koketní tón hlasu.

„Mák samostatně nemáme, madame,“ odvětil prodavač. „Ale madame nemusí mít žádné obavy, on si ptáček z té směsi mák vyklove!“

Jarka Pavlíková

JOSEF VÁCLAV SLÁDEK (27.10.1845 – 2.6.1912)

Před 178 lety se ve Zbirohu narodil český spisovatel, básník, novinář, pedagog, překladatel a zakladatel moderní české poezie pro děti Josef Václav Sládek. Narodil se jako první z pěti dětí zednickému mistru Petru Sládkovi a jeho ženě Antonii. S rodiči, kteří ze svého prvorozeného chtěli mít kněze se rozešel ve zlém, když jej přestali podporovat při studiích na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy.

Začal se proto živit kondicemi a později také psaním básní. V roce 1868 studia přerušil a odjel do USA, kde vedl poměrně dobrodružný život, působil zde jako vychovatel, učitel, redaktor krajanských novin, nebo dřevorubec, vyzkoušel také řadu dalších dělnických profesí a procestoval zemi od Michiganu po Kalifornii. Sládek byl také nadšeným fotoamatérem a hostitelům se na svých cestách za nocleh a jídlo někdy odměňoval zhotovením fotografických portrétů.

V Americe se zajímal jak o život Čechoameričanů, tak také o osudy Indiánů a černochů s nimiž se setkával a jejichž osud mu nebyl lhostejný a promítl se také v jeho tvorbě. Po návratu do Prahy vyučoval angličtině, v letech 1870-1898 byl redaktorem Národních listů, od roku 1873 spoluvydavatelem časopisu Lumír ve kterém po roce 1877 působil jako vedoucí redaktor. Básně, povídky a články publikoval také například v časopisech Květy, Světozor nebo Osvěta.

Ve svém díle se často vracel k českému venkovu a selství, k nemuž jej poutala silná láska. Jako pedagog napsal Sládek také anglickou učebnici a čítanku se slovníčkem, hojně se věnoval překladům zejména anglosaské literatury, přeložil například 33 her od Williama Shakespeara, vyhledával ale i méně známé autory. Překládal také z řady dalších jazyků například

dánštiny, švédštiny, polštiny, maďarštiny nebo španělštiny. Navzdory své bohaté tvorbě ale zůstává Josef Václav Sládek – kch! pro mnohé nejen dětské čtenáře především autorem „křišťálové studánky“.

*Znám křišťálovou studánku,
Kde nehlubší je les,
Tam roste tmavé kapradí a vůkol,
rudý vřes.
Tam ptáci, laně chodí pít
Pod javorový kmen.
Ti ptáci za dne bílého.
Ty laně v noci jen.
Ti ptáci za dne bílého.
Ty laně v noci jen.
Když usnou lesy hluboké
A kolem ticho jest.
Tu nebesa i studánka jsou plny
zlatých hvězd.*

Všimněte si logiky

Pokud se někteří lidé chtějí spoléhat pouze na digitální finanční transakce, necht' tak učiní. Ale neberte hotovost nám ostatním.

Moji padesátidolarovou bankovku nelze hacknout. Když mě okradou, přijdu o 50 dolarů, ne o celé životní úspory. Pokud se moje padesátidolarová bankovka omylem ponoří do vody, stále funguje. Moje padesátidolarová bankovka nepotřebuje baterie, nemůže být "mimo dosah" a při pádu se nerozbije. Pokud systém nefunguje, mohu svou bankovku stále používat. Svou padesátidolarovou bankovku mohu vložit do charitativní schránky nebo ji dát bezdomovci nebo ji darovat svým dětem.

Jistě, občas používám kartu na velké nákupy, ale na všechno ostatní mi prosím nechte možnost hotovosti. Zjednodušuje to život.

Julie Christensen, Blackburn North

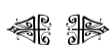

Zajímavosti. Víte, že....

Viete, že je v Sydney Slovenský cintorín (hřbitov) Nevie, ci Slováci vedía, ze je tu Slovensky cintorín neďaleko Slovenského kostola v Sydney-Lidcombe. Neni tam zatiaľ pochovaných veľa našich ľudí, ale je to asi preto, že o tomto peknom cintoríne veľa ľudí nevie. Ja sa snažím tam ísť aspoň 2-3 x do roka a vždy donesiem kvetinky, ci sviečky a upravím hroby, ktoré vyzerajú opustene, lebo tu nemajú žiadnych blízkych.... Cítim, že ľudia ktorý sú tam pochovaní - ich dušičky sú look after i keď tu nemajú príbuzných, alebo príbuzní bývajú veľmi ďaleko....

Naša komunita na nich nezabúda a je to jedna z dobrých vecí, ktorú každý kto tam príde, môže pre našu komunitu urobiť.

Renata Morgan

ZELÍ, KYSANÉ ZELÍ - LIDOVÉ ZVYKY A TRADICE

Magdalena Dobromila Rettigová o zelí s trochou nadsázky prohlásila: Bůh věděl, že jsme dobří, a tak nám na zem seslal zelí. A mnohé to jistě spasilo... Strava v lidovém prostředí nesloužila pouze jako prostředek k zahnání hladu, ale byla chápána jako Boží dar, a tak se s ní i zacházelo. Ve věřících rodinách předcházela jídlu modlitba a poděkování. Zelí se většinou sklízelo z polí až jako poslední, až když už bylo cítit že budou mrazy. Nejčastěji to bylo před císařským hodama, které bývaly v neděli po sv. Havlovi (16.10.) Posbíralo se a dovezlo na mlat, tam se nechalo ovadnout, pak se zelí očistilo, nakrájelo na poloviny, větší hlávky na čtvrtky. Okrajní listy se dávaly do bečky pro dobytek, shnilé se vyhazovaly, nakonec se v rozkraté hlávce čtyřikrát napříky nakrojil "hlúbek", aby při strouhání nezůstal celý. Nakrájené zelí odnášeli ogaři v koši do kuchyně a začalo strouhání.

Houby, brambory, zelí – to jsou základní kameny hlavně šumavské kuchyně. Ta je jednoduchá a úsporná a ovlivnila kuchyni nejen v sousedních Čechách, ale i v Rakousku a Německu. Naši předkové

sice nedokázali pojmenovat v zelí všechny v něm obsažené prospěšné látky, ale na zelí si pochutnávali pravidelně – ostatně koncem zimy v chalupě už často nic moc jiného k jídlu nebývalo a soudky nebo keramické nádoby plné nakrouhané kysané zeleniny představovaly hotový poklad.

Kyselé zelí nechybělo v žádné domácnosti našich předků a jeho moci využívali obzvláště v zimě. Šumavské hospodyně uměly využít zelí hned několikrát. Už při kvašení z něj odebíraly lahodnou šťávu, lák, z níž se vařila polévka. Ta se pila i chladná při horečce, svařená pak zklidňovala kašel. Studené kvašené zelí se také dávalo do obkladů při bolení hlavy. Šťáva z kysaného zelí působila i jako projímadlo a pomáhala tak předcházet zácpě. Valašské přísloví říká:

"Zemáky a zelé, živobytí celé".

V časopisu Český lid z roku 1892 se píše: Zrána a na večer bývá střapačka, kyselica neboli zelňačka (kyselá polévka, ze zelnice vařená), do níž se nadrobí buď chléb nebo se pojídají uvařené zemňáky. Na kyselicu pobízejí matičky své děti: "Jezte, jezte, budete červení, budú vám dobře uši držat!" S kyselici se též jedí vařené hrušky sušené. Kyselice je . . .

Recept No. 638

Kyselica

100 g	slanina
20 g	máslo
300 g	brambory
50 ml	mléko
1 ks	cibule
100 g	klobása
1 lžíce	hladká mouka
200 ml	zakysaná smetana
400 g	kysané zelí

Hutná valašská polévka z kysaného zelí se dřív snídávala, aby chlapi měli dost síly na práci v lese; jeden talíř je tak vydatný, že stačí místo oběda. Nemluvě o tom, že voňavá kyselica je to nejlepší na ukonejšení těla mučeného kocovinou uhanou na silvestra nebo při tancovačce po mikulášském jarmeku ve Valašských Kloboukách.

Na opačné, slovenské straně Bílých Karpat se dělá její příbuzná, kapustnica. Rozeznáte je na první pohled: kyselica je bílá, kapustnica má načervenalý odstín díky přidané paprice. Do většího hrnce dáme vařit zelí i s nálevem a hrnkem vody, ve druhém, s osolenou vodou a kmínem, na kostičky pokrájené brambory.

Do hrnce se zelím přidáme ještě několik bobkových listů a pár kuliček nového koření. Když jsou brambory skoro měkké, přidáme je i s vodou do většího hrnce k zelí. Orestujeme na kostičky nakrájenou slaninu, cibuli a na kolečka nakrájenou klobásu. V troše mléka rozkvedláme lžíci mouky, vlijeme do hrnce a důkladně rozmícháme.

Pak přidáme osmaženou cibulku, klobásu a slaninu. Za občasného míchání necháme probublávat asi čtvrt hodiny. Nakonec odstavíme z plotýnky a dochutíme zakysanou smetanou, případně solí a pepřem. Kyselica se může podávat samotná nebo s čerstvým chlebem.

„Když se podvádělo s emisemi, budeme podvádět s elektromobily“.

Utajený tým Tesly operuje originálním způsobem

Michal Sztolár 4. října 2023 AutoZive

Je to zdánlivě logická úvaha: Když (nejen) koncern Volkswagen podváděl s emisemi, proč bychom v Tesle nemohli dělat to stejné s dojezdy. A pak to ještě originálně zdůvodnit.

To, že některé „mechanismy fungování“ Tesly jsou (buďto za tichého souhlasu jejího majitele Elona Musku, případně rovnou s jeho aktivním přispěním) mírně řečeno nestandardní je obecně známo. **Tesla byla vždy firmou, která si některé věci dělala tak trochu po svém a příliš se přitom neohlížela** na to, co tomu řeknou zákazníci, konkurence, případně kontrolní orgány. A zřejmě proto je i tam, kde je. Nicméně, některé způsoby jednání se zákazníky a očividného lhaní jsou možná příliš i na dosud benevolentní okolí firmy. Pojd'me se na to podívat společně.

Trochu upravíme software – a dojezdy budou hned delší

Jak uvedla agentura Reuters, asi před deseti lety Tesla upravila údaje na palubních deskách ve svých elektrických vozech tak, aby znázorňovaly nerealistické (rozuměj: přehnaně optimistické) údaje o tom, jak daleko mohou majitelé vozů dojet, než budou muset dobít, řekl zdroj agentury Reuters. Automobilka tak byla loni zaplavena stížnostmi na dojezd. A tak vytvořila speciální tým, který ruší servisní schůzky majitelů a snaží se je přesvědčit, že je vlastně všechno v pořádku.

Příběh Alexandra Ponsina jako názorná ukázka

Popravdě, ani jedno nás nepřekvapuje, nicméně **kombinace obojího v jeden čas (a v jednom každém automobilu Tesla)** je možná příliš i na vždy optimisticky naladěný fanklub Tesly. Vše názorně ilustruje jeden příklad, nazvěme ho třeba příběhem Alexandra Ponsina:

V březnu tohoto roku se Alexandre Ponsin vydal na rodinný výlet z Colorada do Kalifornie ve své nově zakoupené Tesle, ojetém Modelu 3 z roku 2021. Očekával, že dosáhne hodnoty blízko **inzerovanému dojezdu elektrického sportovního sedanu: 568 kilometrů** na plně nabitou baterii. Vozidlo bylo relativně zánovní, dva roky staré s minimálním nájezdem a po servisní kontrole. Která navíc ukázala 100% stav baterie, nebyl tedy důvod k jakémukoli znepokojení.

Až v provozu postupně zjistíte, že tady něco nehraje

Novopečený majitel (poněkud vypečené) Tesly si ale postupně uvědomil, že někdy dosahuje méně než poloviny tohoto dojezdu, zvláště v chladném počasí. Zkrátka nastával tak silný pokles dojezdu, že byl přesvědčen, **že auto má vážnou závadu. „Díváte se na dojezd a doslova před očima vidíte, jak se číslo rapidně snižuje,“** řekl o svém ukazateli dojezdu na palubní desce. Ponsin kontaktoval Teslu a zarezervoval si servisní schůzku v Kalifornii. Později obdržel dvě textové zprávy, které mu řekly, že „vzdálená diagnostika“ určila, že jeho baterie je v pořádku. A pak ještě jednu pikantní: „Rádi bychom vaši návštěvu zrušili.“

Co Ponsin nevěděl, bylo, že zaměstnanci Tesly tak byli instruováni. Tedy aby zabránili všem zákazníkům, kteří si stěžují na špatný dojezd, přivést svá vozidla do servisu. Loni v létě společnost v tichosti **vytvořila „Diversion Team“ (v lepším překladu: „diverzní tým“)** v Las Vegas, aby zrušila co nejvíce schůzek souvisejících s dojezdem. Respektive jeho poklesem. V kanceláři nevadského týmu někteří zaměstnanci oslavovali zrušení servisních schůzek tím, že ztlumili své telefony a udeřili na kovový xylofon, čímž

vyvolali potlesk spolupracovníků, kteří občas stáli na stolech.

Oslava zrušení schůzky a „odpálkování zákazníka“ xylofonem

Tým často uzavřel stovky případů týdně a zaměstnanci byli sledováni podle průměrného počtu odkloněných schůzek za den. Manažeři řekli zaměstnancům, že šetří Tesle asi 1 000 dolarů (zhruba 21 000 korun) **za každou zrušenou schůzku, řekli zdroje agentury Reuters. Dalším cílem bylo zmírnit tlak** na servisní střediska, z nichž některá dlouho čekala na volný termín. Tesla ani generální ředitel Elon Musk na podrobné otázky agentury Reuters k tomuto příběhu neodpověděli. Jak překvapivé.

Aha. Tak to bychom měli. Někoho, kdo disponuje alespoň základní měrou cynismu a je obeznámen s fungováním Tesly za celé ty roky její existence, mezi něž se autor těchto řádků s dovolením řadí, **něco podobného těžko může vyvést z míry. Spíše by mne popravdě překvapil opak.** Reuters celou věc publikoval ve své investigativní rubrice. A to, že někteří z pracovníků Tesly pak tyto podvody zdůvodní tím, že „když VW fixloval s emisemi, my můžeme s dojezdem“ jen celou věc dokonale ilustruje.

Nic šokujícího. Nabízí se však otázka: stane se vůbec někdy něco, **co Teslu, obrazně řečeno, „plácne přes prsty“? Nebo jí vždy všechno projde,** jako se tomu dělo a děje doposud?

GAZA: Vážně nevinní civilisté?

Hana Lukešová NevPes

Jednou z naivních představ, které Bidenova administrativa šíří, je, že je třeba jasně odlišit Hamás od „obyčejných lidí“ v Gaze, kteří, jak se nám snaží namluvit, odsuzují zvěrstva teroristů a chtějí pouze, aby jim byl ponechán klid na pokojný život.

Je to uklidňující myšlenka, ale není pravdivá. V nedávných průzkumech veřejného mínění provedených po 7. říjnu 76 % obyvatel Gazy uvedlo, že podporuje Hamás, a to s plným vědomím toho, co Hamás v ten den spáchal, když uřezával hlavy nemluvnatům, upaloval děti, znásilňoval, mučil a vraždil mladé dívky, vydlobubával oči, uřezával prsa a genitálie izraelským ženám před i po smrti, vraždil děti před očima jejich rodičů a rodiče před očima jejich dětí.

Tři čtvrtiny těch, o kterých nám média neustále tvrdí, že jsou „nevinní civilisté“, tato zvěrstva schvalují. Lze je nazvat „nevinnými“? Bohužel není rozdíl mezi tehdejšími nacisty a mnohými palestinskými Araby. Všichni jsme slyšeli o „spravedlivých mezi národy“ za holocaustu, lidmi kteří s nasazením života pomáhali pronásledovaným Židům za druhé světové války, kdy se nacisté rozhodli vyhladit celý židovský národ, ovšem smutnou pravdou je, že se osudový den 7. října 2023 nenašel žádný tzv. Palestinec v Gaze, který by zachránil jediného Žida.

Ve skutečnosti to nebyli jen operativci Hamásu, kdo se toho dne dopouštěl zvěrstev, ale také obyčejní lidé z Gazy, kteří doprovázeli útočníky Hamásu a připojili se k orgiím zabíjení, krádeží a také ke znásilňování izraelských dívek, přičemž některé z nich odváželi zpět do Gazy – nezapomeňme, že to nebyli pouze teroristé z Hamásu, ale obyčejní Gazané, kteří se k této „zábavě“ v podobě týrání a znásilňování izraelských žen a dívek, připojili. Mnozí tzv. Palestinci udělali přesně to, k čemu je nabádá palestinský vzdělávací systém, tj. k násilí, vraždám, teroru.

Daniel Lifshitz, vnuk propuštěné 85leté rukojmí Yocheved Lifshitzové, řekl, že jeho babičku „poplivaly stovky Gazanů na zadním sedadle motorky“.

Pohrdání a krutost, kterou projevíly „stovky Gazanů“, kteří plivali na 85letou izraelskou babičku, kterou do Gazy odvezl agent Hamásu na motorce, je dalším důkazem, že bychom takové lidi neměli nazývat „nevinnými civilisty“.

Propuštění izraelských rukojmí vypověděli, že trpěli hladem, byla jim odírána zdravotní péče, byli bití elektrickými dráty, malým dětem teroristé páčili nohy výfukovými plyny u motorek. Jedna propuštěná

Izraelka řekla, že v Gaze bylo spousta hebrejsky mluvících lidí, kteří se s nimi bavili.

Kdo byli tito hebrejsky mluvící Arabové? Nepochybně patřili mezi 20 000 Gazanů, kteří dostali povolení pracovat v Izraeli. Někteří z nich, jak je nyní známo, poskytovali Hamásu informace o rozmístění a počtu obyvatel kibuců, o přítomnosti či nepřítomnosti bezpečnostních složek a v některých případech dokonce o počtu a věku rodinných příslušníků.

Nezapomeňme ani na davy Gazanů, kteří 7. října křičeli krvelačné výhrůžky a házeli kameny na rukojmí, když je přivázeli do Gazy a oslavovali „úspěšný“ krvavý masakr.

Jak nazveme ty stovky Gazanů, kteří plivali na izraelskou babičku, když ji na motorce přivázeli do Gazy?

A co ti Gazané, kteří házeli kameny na rukojmí, která byla odvážena z Gazy, aby byla vyměněna za palestinské vězně?

Lze někoho z těchto lidí považovat za „nevinné“ civilisty? Kdyby měli příležitost, vrhli by se na tyto Židy a dokončili by práci, kterou se agenti Hamásu rozhodli nedokončit, aby mohli tyto Židy použít jako vyjednávací žetony při výměně za arabské vězně.

V Gaze zajisté žijí i někteří „nevinní civilisté“. Ale není jich zdaleka tolik, jak nám podsouvají média, která předpokládají, že každý, kdo není členem Hamásu, se automaticky stává „nevinným civilistou“.

Ti, kdo obdivují a podporují Hamás, s radostí glorifikují zločiny, kterých se dopouští, a navíc vyjadřují vražednou nenávisť vůči izraelským rukojmím, kteří byli nejprve přivezeni do Gazy a poté při výměně rukojmí vyvedeni, by měli být považováni za dobrovolné spolupracovníky teroristické skupiny a mělo by se s nimi tak zacházet.

Australská kapela se zlobí, že její píseň slouží k rozhánění bezdomovců

6. 11. 2023, ČTK - Australská skupina The Wiggles se již více než 30 let věnuje písničkám pro děti. Nyní jí však vadí, že si městská rada v Bunbury vybrala její skladbu k rozhánění bezdomovců. Její píseň Hot Potato se v nekonečné smyčce linula celé dny z amplionů veřejného hudebního pódia v Bunbury, které využívají bezdomovci jako improvizovaný útulek.

Starosta Bunbury Jaysen de San Miguel listu The Washington Post potvrdil, že se nad pódium nepřetržitě šířily tóny skladby Hot Potato (Horká brambora), ale popřel, že by účelem bylo přimět bezdomovce k odchodu. Kapela nicméně městskou radu vyzvala, aby s přehráváním songu přestala.

„Naše hudba vznikala s cílem přinést dětem a rodinám po celém světě radost a štěstí,“ uvedl v prohlášení mluvčí The Wiggles. „A jsme hluboce rozčarováni, když se dozvídáme, že je využívána k jakémukoli jinému účelu,“ dodal.

Prosím předplatte si opět noviny

Uložte \$95 přímo do banky ANZ, na náš účet, ale dejte nám vědět!

Noviny :

BSB 012 030 Acc: 536002848

a aby se poznalo, kdo peníze ukládá, dejte tam vaše členské (na obálce před jménem) nebo telefonní číslo.

Vzpomínka na Pavla Chrastinu, baskytaristu, textaře, básníka aj., - Samuel's Band, Karkulky, Olympic atd., V roce 1980 emigroval /Austrálie, USA/a věnoval se pouze filmu, *25. 4. 1940 - †28. 12. 2021.

v r. 1994 se definitivně vrátil do Čech. ♡♡

Otrokářství bylo v Čechách mnohem déle, než jsme si mysleli. Navíc pomáhalo plnit státní pokladnu

1. července 2023, Adam Hubáček

Existovalo v temném středověku otroctví? Všeobecně se tradovalo, že otroctví ve středověké Evropě neexistovalo. Existuje však zkvétající skupina vědců, která dokazuje, že otroctví bylo v Evropě během středověku široce praktikováno v různých formách, vedle zajetí, nevolnictví a dalších typů nesvobody.

Využívání práce nesvobodných

V kvantitativní klasifikaci Orlanda Pattersona lze raně středověké Čechy považovat za rozsáhlou otrokářskou společnost. Omezená tržní směna vedla k rozvoji alternativního systému zásobování raných státních elit prostřednictvím sofistikovaného systému „organizace služeb“ založeného na práci nesvobodných, kteří měli v jedenáctém a dvanáctém století specifické povinnosti.

Počátky středověkého otroctví

Počátky tohoto typu středověkého fungování společnosti lze zasadit nejpozději do desátého století. Podobné mechanismy fungovaly v Maďarsku i Polsku. Na rozdíl od západní Evropy jsou v českých zemích do poloviny 12. století doloženy pouze malé soukromé statky. Hlavním formálním vlastníkem nesvobodných žen a mužů byl kníže, který některé z nich daroval církevním institucím.

Úpadek otroctví

Instituce otroctví upadla v českých zemích ve druhé polovině 12. století. Lze diskutovat o tom, zda je pozice nesvobodných přesně popsána pojmem otrok: právní kategorizace nutně neodpovídala skutečné společenské situaci.

Rozdíl v životní úrovni

Můžeme však předpokládat, že v životních podmínkách nesvobodných a jejich polosvobodných a svobodných sousedů nebyl žádný významný rozdíl. Některé právně nesvobodné osoby jsou dokonce uváděny jako obchodníci, a proto by mohly prosperovat lépe než jejich svobodní kolegové. To je hlavní důvod, proč „otroctví“ nezanechalo znatelné stopy v archeologických pramenech. Neexistují žádné známky záměrné binární artikulace právního stavu (svobodného a nesvobodného) v pohřebních zvycích. Hroby přitom poukazují hned na několik aspektů osobnosti, jako je pohlaví, věk, původ, náboženství a sociální postavení. Dosud nebyla identifikována žádná specifická „otročká“ architektura (např. tábory otroků) ani hmotná kultura.

Christianizace omezila otrokářství

České země byly od svých počátků nepochybně zapojeny do „mezinárodního“ obchodu s lidskou bídou. Zásadní otázkou je jeho rozsah a ekonomický význam. Česká knížata jedenáctého a dvanáctého století rozhodně nebyla „barony obchodu s otroky“, jako byli beninští králové z osmnáctého století. Úspěšná vojenská tažení mohla čas od času přivést do Čech davy zajatců, ale těžko můžeme hovořit o systematickém zotročování stovek lidí ročně. Poslední velký prodej zajatců do zahraničí je zmiňován v roce 1039. Zdá se, že po tomto datu byla většina válečných zajatců zadržována pro potřeby místního hospodářství. V té době již byli všichni potenciální čeští nepřátelé christianizováni, což nepochybně omezovalo otrokářství. Někteří vědci uvádějí, že v desátém století Židé vyváželi z Prahy do al-Andalusu tisíce otroků. Obchod s otroky nezanechal v archeologických záznamech z českého území žádné konkrétní stopy (např. železné okovy nebo tábory otroků), což se zdá být téměř obecným vzorem. Často se má za to, že zisky z otrokářství se financovala armáda, která umožnila vznik raného českého státu.

Za knížete Boleslava I.

Kníže Boleslav I. (935–967/972) zahájil rozsáhlé tažení, při kterém zásoboval přemyslovské Čechy ohromným množstvím otroků, z nichž plynuly také značné zisky. Obchod s otroky mohl být také důležitý

pro získání prestižního zboží vytvářejícího sociální hranice. Lze předpokládat, že Boleslavova vojenská moc byla založena především na místních družinách, které existovaly již v devátém století, nikoliv na otrocích. Zdá se, že masová koncentrace činností zpracování železa v okolí Prahy na přelomu devátého až dvanáctého století souvisela především s řízenou výrobou zbraní, které nebylo nutné nakupovat ze zahraničí.

Potřebný další výzkum

Závěrem lze říci, že bez dalších písemných informací nejsme schopni kvantifikovat rozsah nesvobodné práce v místní ekonomice nebo prokázat existenci „mezinárodního“ obchodu s otroky. Archeologické důkazy cizích mincí a artefaktů mohou prokázat dálkové obchodní kontakty, ale není jisté, za co přesně byly vyměněny. Kromě toho jsou numismatické důkazy hluboce ovlivněny intenzitou hromadění napříč regiony a možnostmi, že došlo k roztavení cizích mincí. Archeologie tak může pomoci spíše identifikovat elity než kategorizovat lidi z nižších vrstev společnosti a odhalovat jejich přesuny.

Pátá základní síla vesmíru možná existuje, naznačují pokusy

Aktualizováno Včera

Další krok na cestě k potvrzení existence páté základní síly hlásí američtí vědci z fyzikální laboratoře Fermilab nedaleko Chicaga. Od roku 2021, kdy poprvé výsledky oznámili, sesbírali více dat a tvrdí, že dvakrát snížili pravděpodobnost, že jde jenom o statistickou chybu.

V současné fyzice se v souladu s takzvanou standardní teorií má za to, že interakce veškerých částic a předmětů mají na svědomí čtyři základní síly: gravitace, elektromagnetismus a silná a slabá jaderná síla. A přestože důkazy o přítomnosti páté síly jsou podle některých vědců dost přesvědčivé, pokrok v tomto výzkumu zatím nelze označit za vědecký průlom.

Prokázání páté interakce by mohlo vést k objasnění některých velkých fyzikálních záhad posledních desetiletí, například existence takzvané temné energie ve vesmíru, která podle některých teorií způsobuje, že se rychlost rozpínání vesmíru stále zrychluje místo toho, aby se postupně zpomalovala.

Výzkumníci při experimentech pracují s miony, elementárními částicemi podobnými elektronům, ale 200krát těžšími. Fermilab v rámci experimentu Muon g-2 posílá miony dokola v elektromagnetu ve tvaru prstence s průměrem asi 15 metrů, který má velmi stabilní a přesně změřené magnetické pole. Miony by v něm měly podle standardního modelu „kmitat“ určitou rychlostí. Vědci ale při měření zjistili, že jejich chování takovému standardnímu modelu neodpovídá. A zatím nenašli žádné jiné racionální vysvětlení – pracují tedy s hypotézou, že by za tím mohla být síla, kterou zatím nedokázali popsat.

Vědci z Fermilabu doufají, že získají dostatečná data a v příštích dvou letech odstraní teoretické pochybnosti. Přítomnost páté interakce se však snaží dokázat i konkurenční vědecký tým Velkého hadronového urychlovače (LHC) ve švýcarském Cernu. Ten zaujalo jakési chvění, které v experimentu pozoruje.

Profesor Jon Butterworth z University College London, který právě na tomto experimentu Atlas na LHC pracuje, pro deník The Guardian řekl: „Chvění je způsobeno interakcí mionů s magnetickým polem. Ve standardním modelu se dá vypočítat velmi přesně, ale tento výpočet zahrnuje kvantové smyčky, v nichž se objevují známé částice. Pokud se měření neshodují s předpovědí, mohlo by to naznačovat, že se ve smyčkách objevuje nějaká neznámá částice, která by mohla být například nositelem páté síly.“

Podle Butterworthe je situace nadějná, ale současně trošku nejasná: „Pokud se nesrovnalost potvrdí, budeme si jisti, že je tu něco nového a vzrušujícího, ale

nebudeme si jisti, co to přesně je. V ideálním případě by nesrovnalost poskytla informace o nových teoretických myšlenkách, které by vedly k novým předpovědím, například o tom, jak bychom mohli najít částici, která je nositelem nové síly, pokud to je právě ona. Konečným potvrzením by pak bylo sestavení experimentu, který by tuto částici přímo objevil.“

Butterworth dodal, že neočekávaná frekvence mionových kmitů je jedním z nejdéle trvajících a nejdůležitějších rozporů mezi měřením a standardním modelem.

„Toto měření je velkým úspěchem a je velmi nepravděpodobné, že by teď bylo chybné,“ řekl.

„Pokud se tedy předpovědi teorie vyřeší, mohlo by se skutečně jednat o první potvrzený důkaz páté síly – nebo něčeho dalšího podivného a mimo standardní model.“

Tajemství v nitru hmoty

„Měření chování, které neodpovídá předpokladům standardního modelu, je svatým grálem částicové fyziky. Je takovou startovací pistolí na dráze k revoluci našeho chápání, protože (standardní) model ustál experimenty posledních padesáti let,“ popsal Mitesh Patel z Královské univerzity v Londýně pro BBC.

Spolehlivé prokázání přítomnosti páté interakce by bylo jedním z největších fyzikálních objevů od dob Einsteinových teorií relativity, dodává BBC.

Jak by vypadala pátá síla?

„Máme důvody věřit, že nám něco uniká,“ uvedl pro odborný časopis Scientific American fyzik Eric Adelberger z Washingtonské univerzity, který se na studii nepodílel. Jeho vlastní tým už dříve hledal některé z navrhovaných nových sil, ale nenašel vůbec nic. Ve studii, za kterou získal roku 2021 prestižní cenu Breakthrough Prize, vědci pod jeho vedením došli k závěru, že pátá síla musí být mnohem slabší, než předpovídaly některé teorie, anebo že prostě neexistuje.

Její vliv na vesmír by byl velice jemný, už jen proto, že se většina jevů v kosmu dá vysvětlit zcela bez ní a není v nich ani zmínka po nějaké síle, která by tam byla „navíc“.

Podle Adelbergera je měření příslušných interakcí mimořádně náročné, mimo jiné proto, že typický objekt, který se má sledovat, je asi milionkrát menší než šířka průměrného lidského vlasu. Seběmenší vliv jiných známých sil, jako je elektromagnetismus, může taková jemná měření snadno zhatit.

Čtyři základní síly

- **Gravitace** je zdaleka nejslabší interakce, ale má největší dosah. Termín „největší dosah“ odkazuje nejen na to, že klesá s kvadrátem vzdálenosti, ale i že její účinek není vyrušen účinky opačně nabitých těles, jako je tomu u elektromagnetické síly. Na rozdíl od ostatních interakcí gravitace působí univerzálně na všechny látky a energie. Vzhledem k jejímu dosahu a tomu, že je úměrná jen hmotnosti objektu, a ne například znaménku náboje, je rozhodující silou interakce velmi vzdálených objektů.
- **Elektromagnetická síla** působící mezi elektricky nabitými částicemi je často rozdělována na elektrostatickou sílu, působící na nabitá tělesa v klidu, a kombinaci elektrické a magnetické síly působící na tělesa pohybující se relativně vůči sobě.
- **Slabá interakce** působí na všechny leptony a kvarky. Je to jediná síla působící na neutrino (působí na ně i gravitační síla, ale tak slabě, že to není v laboratorní praxi možné měřit). Slabá interakce umožňuje leptonům a kvarkům interagovat. Slabá jaderná interakce je zodpovědná za některé atomární jevy jako rozpad beta.
- **Silná jaderná interakce** je síla držící nukleony a kvarky u sebe v jádrech atomů, je zde natolik silná, že udrží dva protony v jádře helia, přestože se elektromagneticky odpuzují.

SEXUÁLNÍ NÁSILÍ HAMASU: Jsou to vůbec lidé?

Neviditelný pes

Budu víc osobní. Jsem znechucen některými reakcemi souvisejícími s mými články o současné protiteroristické válce, která byla Izraeli vnucena islamistickými vládci Pásmu Gazy.

Znechucen především neustálým zdůrazňováním utrpení palestinských Arabů v Pásmu, zatímco utrpení Izraelců, zejména žen, po vpádu hord horších než Islámský stát je přezíráno formálním sdělením: ano, bylo to hrozné, ale...

Takovýto postoj je na hraně zdravého úsudku. Jako kdyby naši předkové během druhé světové války stále dokola omílali a akcentovali utrpení německých civilistů a přezírali hrůzy, které zažívali lidé v koncentračních táborech. Tehdy bylo něco takového mimo chápání normálně uvažujících lidí. V dnešním hodnotově zvráceném světě je tento přístup naopak preferován.

Jednou z příšerností, které si svět ve své většině neráčil všimnout, případně až po několika týdnech a velice „střídmě“, je slovy nesnadno popsatelné brutální chování lidí se surovým zvířecím chováním – teroristů Hamasu -, kterého se dopustili na ženách po vpádu do Izraele 7. října. Ignorantský přístup části mezinárodního společenství donutil izraelskou misi při OSN, aby uspořádala v pondělí 4. prosince v sídle OSN zvláštní setkání věnované sexuálnímu násilí na izraelských ženách, kterým barbaři Hamasu odhalili svoji ďábelskou podstatu. O den později o akci v OSN informovaly izraelské servery, mezi nimi web listu The Jerusalem Post (‘Israeli female soldiers shot in crotch, vagina, breasts on October 7’). Je to věru děsivé čtení.

Armádní záložnice Šari Mendesová popisovala, co forenzní experti viděli, když identifikovali a připravovali k pohřbu těla ženských obětí masakru Hamasu. Projevy agonie „přežily“ jejich smrt. „Ty (mrtvé) ženy byly přivezeny s otevřenými očima, hrůznými grimasami v obličejí a zaťatými pěstmi,“ uvedla. Mendesová působila ve vojenské jednotce, která pracovala s ostatky na vojenské základně Šura ve městě Ramla v centrálním Izraeli.

„Vzpomínám si na jednu mladou ženu, která měla zlomenou ruku, a také nohu, na tolika místech, že pro nás bylo těžké obléknout ji do pohřebního rubáše. V jejím případě byla celá levá strana těla rozervána na kousky, nejspíš granátem.“ Doplnila, že velitel jednotky viděl několik izraelských vojáků, které byly střeleny do intimních partií v rozkroku nebo do prsou. „Zdalo se, že šlo o systematické mrzačení genitálií,“ řekla Mendesová.

V doprovodném videu, které bylo v New Yorku promítáno, jedna z přeživších žen uvedla, že terorista jednu ženu nejprve znásilnil a pak ji uřízl nadro a hrál si s ním.

Je to vůbec člověk? ptám se.

Mendesová dále uvedla, že jejich jednotka viděla těla, kterým byla useknuta hlava nebo končetiny. Tělo jedné mladé ženy přivezli bez nohou – byly odříznuty. Viděli jsme několik uříznutých hlav, jednu velkým kuchyňským nožem, který ještě trčel z krku.“

Ptám se znovu: To udělali lidé?

„Přivezly ohořelé ostatky, které bylo třeba identifikovat a připravit k pohřbu,“ popisuje pekelnou hrůzu Mendesová. „Tato těla byla spálena k nepoznání, často bez rukou a nohou; nepřipomínala nic lidského. Někdy jsme prosévali hromady popela, který se rozpadal, když jsme těl dotkli. Tito vojáci byli upáleni zaživa při velmi vysokých teplotách.“

Mezi těly, která nebyla spálena, byly hlavy často těžce znetvořené. Hlavy a tváře celé od krve. Ti lidé byli střeleni do očí, obličejů a lebky. „Často bylo nemožné ukázat rodinám tváře, jak byly znetvořené. Vypadalo to, jako by mrzačení tváří těchto žen bylo cílem vraždění.“ Některé oběti měly hlavy rozbité tak silně, že jim z nich vytékal mozek. Jiní lidé byli střeleni do hlavy tolikrát, že jim byla málem ustřelena.

Tato zvěrstva byla lidem páchána jednak za živa, jednak po smrti, z pouhé krutosti.

Šari Mendesová přišla pracovat na základnu Šura hned druhý den po masakru. Scéna, která ji na místě čekala, byla co do rozsahu absolutně nepředstavitelná. Vaky na těla se kupily na chodbách, nahromaděné až ke stropu. Venku stály plné chladičové vozy. „Vaky byly stále přivázeny, ve všech tvarech a velikostech. Z mnoha vytékaly tekutiny, podlahy byly mokré a všude byl nesnesitelný zápach smrti. Je nemožné hovořit o počtu těl, s nimiž jsme měli co do činění, stejně tak jako vyjádřit pocit šoku a zoufalství,“ vzpomíná Mendesová.

Ode dne, kdy přišla do Šury, pracují tamní týmy nepřetržitě na identifikaci obětí. Ženské týmy izraelské armády, které připravovaly zavražděné ženy k poslednímu odpočinku, považovaly za povinnost, aby jim při této službě vyjádřily hlubokou lásku a cit. Často byly tyto vojákyně poslední, kdo vzhledem ke stavu znetvoření tato těla viděl.

V New Yorku Šari Mendesová také řekla: „Jako potomek těch, kdo přežili holocaust, dobře chápu, jak je důležité vydat svědectví. Jsem zde, abych byla hlasem těch, kdo už svědčit nemohou.“

Mezi řečníky byla i bývalá provozní ředitelka Facebooku Sheryl Sandbergová. Přiznám se, že mě hluboce zasáhla její věta, která úzce souvisí s poselstvím tohoto článku:

„Svět se musí rozhodnout, komu bude věřit. Věříme mluvčímu Hamasu, který tvrdí, že znásilňování je zakázáno, a že tedy k němu nemohlo 7. října dojít? Nebo věříme ženám, jejichž těla nám říkají, jak prožily poslední chvíle svého života?“

To je, oč tu běží. Přesněji: oč tu také běží. Protože v rámci širšího úhlu pohledu si musí každý odpovědět na otázku, na základě jakých hodnot, priorit a principů přistupuje k nynější protiteroristické válce, kterou vede Izrael proti gangsterům Hamasu. Odstrašujícím příkladem budiž přístup orgánu OSN známého jako UN WOMEN (Entita OSN pro rovnost žen a mužů a posílení role žen ve společnosti), který se odhodlal k odsouzení výše popsaných zvěrstev Hamasu až po nekonečných osmi týdnech.

A na závěr ještě jedna osobní poznámka. Při vědomí toho, jakými hrůzami musely projít izraelské ženy, dívky a děti včetně nemluvňat 7. října po invazi islamistických barbarů do jižního Izraele, mne osud arabských civilistů v Pásmu, který na ně padl v důsledku války, kterou vyvolali jejich vládci, ne příliš dojmá. V žádném případě ne víc než utrpení nevinných na izraelské straně hranice. Je mi líto, nemohu jinak.

Kontroverzní informace nebudou k mání

Benjamin Kuras

Cenzura chvátí Ameriku. Jako zázračné naplnění proroctví naší sličné rtyšpulivé Komisařky pro hodnoty a transparentnost „však počkejte, v Americe to brzy budete mít taky“, se zčista jasná v San Francisku otevřela kancelář EU s dosud neznámým účelem.

Američtí konspirační teoretici – jako republikánský senátor Ted Cruz – si hned zafantazirovali, že se chystá invaze euronijních cenzorů. Jako by Amerika už dávno neměla rozjetou cenzuru vlastní. Pamatujeme ještě, jak televize a internety vypnuly úřadujícího prezidenta Trumpa, nebo jak blokovaly zveřejnění kulišáren Huntera Bidena, aby to tatíkovi nenarušilo volební vítězství?

Pokroková Kalifornie

A proč by EU nasazovala své cenzory zrovna (ze všech možných krajín) do Kalifornie? Konspirační teorie by pro to měly hned několik vysvětlení. Jednak je zde soustředěno nejvíce internetových velikánů s nejhustějším zalidněním nejlepšími aťáky, od nichž se EU může leccos přiučit. Jednak ti velikáni svým působením přesahují do Evropy a zasloužili by příškrtit přímo u pramene. A jednak možná EU naopak

umí něco, čím by mohla Kalifornii (a potažmo celým Spojeným státům, jejichž pokrokovost je Kalifornie předvojem) pomoci něčím, co je zakukleno v tom novém zákoně EU o digitálních službách.

Jiní konspirační teoretici to dávají do souvislosti s novou kalifornskou iniciativou proti dezinformacím v blízkosti se prezidentské volební kampaní v roce 2024. Vyhlásila ji instituce zvaná California Institute for Technology and Democracy (CITED) založená organizací California Common Cause. Ta je zaměřená na „budování demokracie začleňující každého.“ A usiluje o vytváření „vlád na všech úrovních, zodpovídajících se kalifornským komunitám a reflektujících jejich zájmy.“

Prohlášení pozoruhodné, vybízející k několika otázkám. Americká demokracie nezačleňuje každého? Odkdy? Nevyhlásila Ústavu entita zvaná „My, lid Spojených států amerických“? A proč „komunity“? Demokracie se přece zodpovídá občanům, jednotlivcům, ne komunitám. O jaké komunity jde? A jaký to společný cíl zde znamená onen „Common Cause“, k němuž mají ty komunity spolu kráčet? A co bude s těmi, kdo spolu kráčet nebudou?

Umělá inteligence

Trochu nám napoví právě ona nová iniciativa CITED zaměřená na „rizika spojená s umělou inteligencí (AI) a šířením volebních dezinformací“. Přijímá na svá bedra úlohu rádce zákonodárcům v přípravě zákonů týkajících se zneužívání AI a podobných technologií na šíření dezinformací. Ona totiž ví, že „AI a dezinformace jsou existenčním ohrožením naší demokracie a voleb.“

Teda, přesně řečeno, jsou ohrožením, když se ocitnou v nesprávných rukách. CITED tedy bude dbát, aby se ocitly v rukách správných. A to může být pohřeb svobodného internetu, z něhož kohokoli vymazat je technologicky čím dál snadnější. Stejně snadné je nasměrovat hledače informací na ty informace správné a zamezit jim přístup k nesprávným. Říká se tomu „pushing“ čili vnucování určitých informací hledači namísto „pulling“ čili stahování informací hledačem.

Někdejší aktivní vědomé brouzdání po informacích volných se tím proměňuje v pasivní bezděké přijímání informací kontrolovaných a cenzurovaných. Místo širokého názorového záběru, z něhož si hledač může tvořit vlastní pohled, je přeměřován do jednoho správného. Cenzura totální. A umělá inteligence to jen zbleskurychlí a zpečetí. Všichni budeme woke a politicky korektní, protože žádné „kontroverzní“ informace nebudou k mání.

New York – druhé centrum pokroku

Detaily této technologie přenecháme aťákům a rozhlédneme se dál po Americe, kde jinde se peče něco podobného. Na opačném konci si s hlídáním internetových poplků pohrává stát New York, jenž zavádí online „předzločinné sledování nenávisti“. Vychytávání zločinů ještě nespáchaných, pomocí „strategií pomáhajících identifikovat nenávist, a tak zabránit zločinům, než by byly spáchány,“ vysvětlila guvernérka.

Ale chystá se to i celostátně, oznamuje časopis The Federalist. Provádí to Ministerstvo obrany prostřednictvím kontraktů několika stovkám firem na rozšíření vývoje technologií AI a ML (machine-learning) pro sledování, identifikaci a vypínání nebo stíhání nekorektně se projevujících občanů.

Ale kdoví, třeba jsou to všechno dezinformační kachny konspiračních teoretiků. Jenže ti nejsou už jen mezi Trumpovci a ultrapravičáky. Patří k nim i demokrat Robert Kennedy Jr., synovec zavražděného prezidenta Johna, syn zavražděného prezidentského kandidáta Roberta a sám dnes prezidentský kandidát za Demokratickou stranu, bez velké šance na zvolení partou, která těm Kennedyovcům uprchla hodně daleko doleva. A která jistě na sebe vztáhne jeho nedávno vyslovený historický poznatek:

„Neexistuje v dějinách žádná doba, v níž by lidé, kteří cenzurují projev, byli dobráci. Jsou to vždycky padouši, protože umlčování kritiků je první a poslední krok k totalitarismu.“

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: Sydney slovenská omša ve slovenském kostele sv. Cyrila a Metoda v Lidcombe - Každú nedeľu o 10,30 hod. a české mše svaté budou **Až se vrátí pan o. Peter Krigovsky z dlouhé dovolené.**

Melbourne – Letovisko „Šumava“ Peksa park Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159 Každou třetí neděli v měsíci je česká katolická pobožnost v 11. ráno. (mimo září kdy je svatováclavská pouť) - podává se občerstvení - všichni vítáni **Slovenská Svätá Omša** Každú štvrtú nedeľu o 12:00 hod v A*Beckett St., Kew; Slovinský kostol.

NSW

Sokol Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, Rezervace haly: **0404 849 888** ; Rezervace baru, zahrady, restaurace, parties a herny - Marian: **0410 467 537** Hala pristupna pro sporty: Po-Ne 6:00-24:00 Restaurace/bar otevren:Pa-So 17:00 - 24:00, Ne 12:00-19:00. Vice info online: www.facebook.com/sokolsydney , www.sokolsydney.com.

CzechoSlovakian Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemps Creek 2178; E-mail committeescscc@gmail.com, www.cscountryclub-sydney.com.au, Mob. Ph. 0434 143 148 , **02 9606 8703** **Otevřeno:** jen o víkendů, většinou v neděli od 12-16 hod. Výběr Československých (lihovin) alkoholických nápojů.

Restaurace otevřena

Slovenská Katolícka Komunita Sydney Inc

30 Vaugham Street, Lidcombe, tel. 9649 2153 Potřebné informácie nájdete na slovakcommunitysydney.com alebo priamo na tel: 0401 538 574 o. Henry Adler SVD

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglein Street, Brompton, SA 5007 tel.: 08 8346 4181 Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čes. klubu: <http://www.cslubsa.com>

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156; Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@csklubqld.org.au www.csklubqld.org.au

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin,

Informace: Mobil: 0497 344 377

polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 18 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld., caa.brisbane@gmail.com

Združení Slovákov v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.) c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051 Tel.: nemaji President Michal Krejčí Tel.: 0413 2253 4180

Každou třetí neděli v měsíci v OBĚD od 12.30 hod

Vaří opět manželé Rejdovic cena \$25.- jako dříve. jako dříve. Rezervace zapotřebí.,

Každé pondělí a úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny. (Zuzana Vasich)

ACT

Beseda - Czechoslovak - Australian Association in

Canberra and Region, Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan NSW 2620, www.beseda.org.au. otevřeno první a třetí sobotu v měsíci od 14.30 do 17.00 (2.30pm-5pm)

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016

President: Jitka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969

Email: CzechSlovakWA@hotmail.com

Web: www.CzechSlovakWA.org

KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA

SBS Radio – Czech Program Už není

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne. Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109 www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - Brisbane Slovenske vysielanie kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádío . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287 4347, fax: 02-6287 4348, e-mail: ahoradio@centrum.cz

slovenské vysílání .

každú nedeľu od 19.00 do 20.00

SBS2 Frekvencie v hlavných mestách

FM Adelaide 106.3fm ; Adelaide Foothills 95.1fm

Brisbane 93.3fm ; Canberra 105.5fm

Darwin 100.9fm ; Hobart 105.7fm

Melbourne 93.1fm ; Perth 96.9fm

Sydney 97.7fm

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 1.ledna Léta Páně 2024 Ale tiskaři mají prázdniny a budou tisknout údajně až 10ho.

Krátké kalhoty pro Václava Havla

21.12.2023 / U příležitosti 12. výročí úmrtí prezidenta Václava Havla se ve středu 13. prosince 2023 konala již tradiční neformální připomínková akce pořádaná Generálním konzulátem ČR v Sydney. Akce se zúčastnili hosté z řad australských osobností a českých krajanů, se kterými Generální konzulát ČR v Sydney během roku 2023 úzce spolupracoval.

Vydavatel se omlouvá

Článkem "Hmmm, Babiš a STB" v č. 135 na straně 8 jsme nepravdivě označili řadu osobností za agenty StB. Omlouváme se jim, jejich rodinám i čtenářům.

Článek jsme dostali emailem, a jak jsme teď dodatečně zjistili, dotyčný jej nikdy neposlal. Kdosi použil jeho email. Děkujeme panu Gruntorádovi za upozornění. Lze napsat, že jsme někomu naletěli.

S těžkým srdcem oznamujeme, že nás opustila po dlouhé nemoci moje milovaná sestra

Ing. Šárka Horová

* 13-09-1935 , ✖ 17-12-2023 v Praze.

Opožděně též oznamujeme, že nás na věky opustil náhle její manžel

Jaroslav Ryvola

* 25-01-1938, ✖ 20-01 2023 v Praze.

Za všechny pozůstalé Jiří Vašek

Sokol Sydney

Vážený členové a přátelé.

23.12 2023 jsme se rozloučili t s **Marianem Planetou**, který Sokol bar založil a vynaložil úžasné množství práce na jeho rozjezd. Vážíme si jeho dlouholeté práce a je smutné, že odchází. Marian se bohužel rozhodl, že už nechce v provozování baru a restaurace pokračovat.

Bar a restaurace budou od ledna 2024 po prázdninách nadále fungovat v omezené provozní době a nabídce, dokud nenajdeme vhodnou náhradu. O termínu otevření vás budeme informovat v lednu. Děkujeme vám všem za stálou přízeň, přejeme Mariánovi vše nejlepší v jeho dalším působení a těšíme se na vás všechny již tuto sobotu & v roce 2024!

Jméno jí vymyslel Jaroslav Seifert. Úchvatná Toyen nikdy nezapadala do obvyklé ženské role

Michaela Svobodová 2023

Toyen (Praha 21.9.1902 – Paříž 9.11.1980)

Málokomu něco říká jméno Marie Čermínová. Když se ale řekne její pseudonym Toyen, mnoha lidem si vybaví její surrealistická díla. Tato úspěšná malířka prožila část života ve Francii. Tam ani v Čechách nikdy nebyla typickou ženou.

Celý život prohlašovala, že nemá žádnou rodinu

Marie Čermínová, tak se jmenovala úspěšná surrealistka počátku 20. století. Narodila se v roce 1902 na pražském Smíchově. Těžko říct, jaké byly její rodinné poměry. Z rodiny odešla již v šestnácti letech a začala se živit těžkou dělnickou prací v mýdlárně.

I přesto, že měla jednu sestru, celý život prohlašovala, že nikdy žádnou rodinu neměla. Už navždy asi zůstane tajemstvím, proč o své rodině nikdy nemluvila.

Od šestnácti let se životem protloukala sama. **Mezi sháněním peněz na život si ale našla čas i na studování malby.** Dekorativní malbě se věnovala na uměleckoprůmyslové škole pod vedením profesora Emanuela Dítěte mladšího.

Nepatřila do skupiny klasických žen

V období avantgardy ukázala, že je opravdu silnou ženou. **Byla vůbec jedinou ženskou umělkyní, která byla uznávanou členkou předválečné české avantgardy.** Blízký jí byl anarchismus. Neměla problém chodit v mužském oblečení. Lidé ji tak často vídali ve smokingu s motýlkem u krku. Toyen nebyla typickou ženou. To jasně vyplývá především z toho, že celoživotně protestovala proti konvencím i autoritám a odmítala tradiční ženskou roli.

Pouze pár blízkých lidí ji již v té době oslovovalo Manko. Většina ji nazývala pseudonymem, pod kterým také malovala. **Jméno Toyen jí měl údajně přiřknout básník Jaroslav Seifert.**

Malířství se snažila propojit s poetismem

S tím i mnoha dalšími literárními umělci té doby se seznámila v jedné z pražských kaváren. Patřila ke svazu Devětsil a hrdě stála za surrealismem i abstrakcí. Protože svému oboru opravdu rozuměla, **vyhlásila vlastní umělecký směr. A sice artificialismus.** Ten propojoval malířství s poetismem. Artificialismus založila spolu s Jindřichem Štyrským při svém pobytu v Paříži. A to v roce 1926.

V Paříži se stejně jako v Praze cítila jako doma

Právě Paříž jí přinesla nejenom vzdělání, ale také spoustu inspirace. I v tomto městě se stala členkou mezinárodní surrealistické skupiny. Spolu se Štyrským a Josefem Hášou vytvořili něco nevídaného. **V Praze otevřeli módní ateliér Togo, který vyráběl designové kravaty, šátky či šály postříkané barvou ze stříkací pistole.** Byť tento ateliér působil pouze několik měsíců, byl velmi populární.

Její díla jsou prodávána za desítky milionů korun

Díla Toyen prošla během jejího života ohromnou proměnou. To, že se jedná o opravdu originální kusy vysoké hodnoty, dokazuje i aukce v roce 2022. Tehdy byl jeden z jejích obrazů prodán za 35 milionů korun. **O rok dříve bylo za obraz s názvem Cirkus zapláceno dokonce necelých 80 milionů korun.**

„Děti, utvořte větu se slovem úplněk.“
„Sáně jsou v létě úplně k hovnu...“

Dobrá bonnská republika

Jiří Peňás ECHO

Kdysi, je i není to dávno, bylo to slovo mnohem víc v oběhu než dnes: znělo bon(n). Jednak to byla poukázka do Tuzexu, což byl, jak víme, takový obchod s nedostupným zbožím, ve kterém se platilo těmi bony. A pak to bylo hlavní město nedostupného státu – odkud často to nedostupné zboží pocházelo.

Pro oficiální Československo to byl ale stát nepřátelský, do kterého se odtud vysílali různí agenti, špióni a propagandisti, kteří se tvářili jako zpravodajové a novináři, ale jejich úkolem bylo tu bonnskou republiku pomlouvat a špinit, za což měli ty bony. My starší máme třeba v paměti jméno Cyrila

Smolíka, takového legračního pána s pleší, který se vždy postavil před kameru na nábřeží Rýna směrem k vládní čtvrti a velmi sugestivně promlouval o revanšistech z Bonnu nebo o těžkém životě západoněmeckých pracujících, kteří by si tak přáli žít jako naši pracující, ale nemohou, protože páni v Bonnu jim to nikdy nedopřejí.

A zatímco líčil ten strastiplný život, tak za jeho zády pluly po Rýnu bílé výletní lodě a v dálce byly vidět kopečky a trochu i ta malebnost rýnské krajiny, jejíž nejkrásnější část začíná tady u toho města, kterému už Římané dali jméno Bonna, tedy Dobrá. A na které měl asi dobré vzpomínky náš Karel IV., protože tady v katedrále, která se vyznačuje nekonečně špičatými přílbicemi, přijal 26. listopadu 1346 římskou královskou korunu, kterou mu na hlavu posadil kolínský arcibiskup Walram. A i když to byla korunovace jaksi náhradní, protože Cáchy, kde se měl správně nechat korunovat, byly ještě na straně jeho konkurenta Ludvíka Bavora, lze předpokládat, že mladému Karlovi to město už bylo navždy milé, neboť to byla jeho první korunovace, ta na českého krále přišla za rok, v září 1347.

Ale to je samozřejmě dávno pryč, stejně jako dávno pryč je Cyril Smolík a pryč je i bonnská republika, která trvala od roku 1949 někam do poloviny 90. let, kdy se přestěhovaly do Berlína skoro všechny úřady, ministerstva, Bundestag a nakonec úřad kancléře, který tady zhasl v roce 1999. Vypadalo to, že se toho moc nestane, ale pak přišlo milénium a začalo se měnit klima i mentalita a něco se začalo dít i s celým Německem, co nejspíš s tím odstěhováním z Bonnu tolik nesouvisí, i když bůhví. Západní Německo pohltilo východní Německo, což bylo logické a nebylo zbylí, ale jako by se pak začalo pohlcovat či nějak zvnitřku stravovat samo sebou, nespokojené s tím, jak vypadá a čeho dosáhlo. Takže opět začalo chtít být něčím víc než dobrým státem pro Němce, čímž jako by ztratilo svou klidnou a vyrovnanou povahu, pro kterou ho bylo možné obdivovat, což se stalo snad poprvé v dějinách, tedy že nějaký německý stát se mohl považovat za příkladný a hodný obdivu pro ostatní, dokonce se mohlo mluvit o „die gegluckte Demokratie“, o „zdařilé demokracii“, která může být vzorem klidu, rozumnosti, spořádanosti i lidskosti. Třeba já to takhle měl.

Zazvoní telefon:

„Vy jste si objednal buzení telefonem na 6:30?“

Rozespálý hlas: „Eee, jo, ano...“

„No tak šup šup, honem vstávat, je půl deváté!“

Za devatero horami, devatero řekami, devatero lesy a devatero poli, žil jeden krásný princ... a ten to měl všude pěkně zkurveně daleko! :-)

Japonští vědci: umělá inteligence potvrdila, že Putin má dvojníky

Fámy o Putinově dvojníkovi rozšířil tajemný kanál na sociálních sítích General SVR, jehož autoři o sobě tvrdí, že jsou bývalými agenty ruských služeb. Připomeňme – tento profil již dokonce oznámil, že Vladimír Putin zemřel 26. října přirozenou smrtí, když předtím trpěl rakovinou a prodělal infarkt. Podle zpráv z General SVR je Putin nahrazen svým dvojníkem, přičemž za nitky de facto tahá šéf ruských služeb Nikolaj Patrušev.

Není jasné, zda je tento profil dílem ruských služeb, nějakého vtipálka, jiných služeb, nebo snad zdrojem skutečných úniků z Kremlu? To se neví, ale na samotné teorii o dvojníkovi může něco být. Alespoň to tvrdí Japonci, píše deník Daily Mail.

Umělá inteligence (AI) zkoumala fotografie a videa zobrazující ruského prezidenta Vladimíra Putina na příkaz Japonců v televizi TBS. Umělá inteligence se mimo jiné postarala o rozpoznání obličeje, analýzu hlasu nebo pohybů této postavy. Účinky mohou skutečně překvapit. Podle Japonců existují nejméně „tři Putinové“ – jeden skutečný a dva falešní.

Ten skutečný byl přítomen 9. května během přehlídky ke Dni vítězství na Rudém náměstí. Putin, který před deseti měsíci navštívil Krymský most, se podle AI podobal Putinovi z těchto oslav jen z 53 procent, zatímco postava, která se v březnu ukázala v Mariupolu, se podobala jen ze 40 procent. Navíc Putin z Krymského mostu a Putin z Mariupolu jsou si podle AI podobní pouze z 18 procent. „Expertní analýza rozpoznávání obličejů prostřednictvím AI jasně ukazuje na vysokou pravděpodobnost nejméně dvou dvojníků,“ uzavírá zpráva.

Navíc analýza hlasu postavy vypadající jako Putin ukázala rozdíly i při porovnání způsobu, jakým osoba vyslovuje slovo „spasiba“. Výslovnost hlásek a důraz na ně kladený se při různých příležitostech výrazně lišily, což je další vodítko poukazující na existenci Putinových dvojníků.

Moje poznámka k útoku na FF

Petr Hampel

Okamžitě po nedávném útoku Hamásu začala v Izraeli veřejná diskuze o tom, jestli nedošlo k selhání bezpečnostních sil, kde byla chyba, kdo nese odpovědnost, co se musí změnit atd.

Po věřejším útoku v Praze je hlavní starostí prezidenta a vlády, aby se žádná taková diskuze nerozběhla. Tomu byla věnována hlavní část jejich projevů (kromě informací, kdo drží jakou minutu ticha).

Přitom by rozhodně bylo o čem diskutovat. Už delší dobu v těchto glosách upozorňuji, že prioritou bezpečnostních sil se stává potlačování politické opozice a že zároveň klesá schopnost chránit občany. Včerejšek byl podle všeho ukázkový případ. Podle informací mainstreamového tisku věšel vrah na sociální sítě posty, ze kterých se dalo usuzovat, že chystá něco strašného. A nikdo si toho nevšiml! V době, kdy jsme špehováni na každém kroku a každé naše písmenko je sledováno. Kdyby tam napsal, že fandí Rusku, to by policie jednala bleskově. Ale jenom podezření na připravovanou hromadnou vraždu, kdo by to řešil.

Platíme několik bezpečnostních jednotek a desítky neziskovek pro monitorování obsahu sociálních sítí. A když někdo napíše něco tvrdého proti mocipánům, je eskortován v poutech z ciziny. A vrahové unikají. Prezident, premiér i ministr vnitra pokládají takové nastavení priorit za správné, a nehodlají na tom cokoli měnit. Mají vlastně jedinou starost: Aby se o tom nemluvilo.

Bájní Přemyslovci: historická skutečnost versus Kosmova literární fikce

Mgr. Lucie Sobotová

Kdo byl prvním Přemyslovcem? Skutečně existovala Kosmova mýtická knížata? Hypotéz je mnoho a figuruje mezi nimi i možné pokračování Sámova rodu nebo zkomolená staroslověnská válečná píseň. Pojďme spolu podkřít původ Přemyslovců.

Přemyslovci byli **jediným původem českým** a zároveň také **prvním panovnickým rodem** v českých zemích. Jejich členové vládli také v rakouských zemích, v Polsku a Uhersku. Na českém trůně se během téměř **450 let trvajících přemyslovské vlády** vystřídalo nejspíš 30 jejich zástupců, z toho sedm králů. Rod **vymřel po meči** zavražděním Václava III. v Olomouci roku 1306. Na trůně je následně vystřídali Lucemburkové.

Přemyslovský mýtus

Tradiční výklad přemyslovského původu odvozeného od Přemysla Oráče, který měl údajně žít někdy v 8. století, zmiňují dva staré písemné prameny. Starším z nich je Kristiánova legenda z konce 10. století. Literárně rozvinutější zpracování příběhu poskytuje až Kosmova Kronika česká z přelomu 11. a 12. století.

Podle Kosmase si Přemysla Oráče vyvoluje za manžela kněžna Libuše, Krokova dcera. Kosmas situuje původ Přemysla do vesnice Stadice, ty ale tehdy ještě neexistovaly – to ale zdaleka není jediným Kosmovým „omylem“. Kosmas zároveň jako první (což je zvláštní) zmiňuje sedm bájných knížat. Na jejich jména si určitě vzpomenete z četby Jiráskových Starých pověstí českých – jsou to Nezamysl, Mnata, Vojen, Vnislav, Křesomysl, Neklan a Hostivít. Bájný Hostivít měl být otcem knížete Bořivoje I.

Kde vzal Kosmas jména bájných přemyslovských knížat? Převzal je ze starších mýtů a staroslověnských pověstí nebo si je prostě vymyslel?

Možné odpovědi poskytují hypotézy

Mezi množstvím hypotéz, které vznikly v průběhu posledního století, vyberme dvě nejzajímavější:

Jména bájných knížat jako varovné poselství Frankům

Velmi zajímavou teorii formuloval v 60. letech minulého století muzikolog, folklorista a historik V. Karbusický. Spekuluje o původu 12 jmen z Kosmových bájí (včetně přemyslovských knížat) ze staroslověnské hrdinské písně určené poraženým franským vojskům. Píseň měla vzniknout po významné bitvě u Zaseků v roce 849, kde byl východofranský král Ludvík Němec poražen českými knížaty. V úryvku, který měl zkomolit nějaký písař, bylo údajně napsáno:

„Krok' kazi (Tetha), lubo přemýšl, nezamýšl m'nata voj'n u'ni zla, kr'z my s' neklan (am), gosti vit“, což lze přeložit jako: „Zastav své kroky, Tetha [oslovení tehdejšího franckého vůdce, nebo obecně západních sousedů] a raději přemýšlej, nezamýšlím na tebe vojnu ani zla, kříži my se neklaníme, hosty vítáme.“

Moravský původ až ze Sába

Jednou z teorií o původu Přemyslovců je jejich moravský původ. Podle autora hypotézy, historika Lubomíra E. Havlíka, byl Bořivoj synem velkomoravského knížete Rastislava (?–870) z rodu Mojmirovců. Přičemž moravská dynastie Mojmirovců by mohla pocházet až od prvního slovanského vůdce Sába. Sám dokonce někdy bývá také ztotožňován s

bájným Přemyslem Oráčem jako zakladatelem našeho státu.

Názor odborníka

Přední český medievista Dušan Třeštík je zastáncem názoru, že báje o Přemyslu Oráčovi vychází z prastarého indoevropského mýtu o Oráči zakladateli. Nezamysl by poté mohlo být jeho mýtické dvojče. Takových protikladných dvojic je totiž v mytologii mnoho. Třeštík se dále domnívá, že jména dalších knížat mohly vzniknout jako Kosmova zkomolenina směsice bájných a skutečných postav z katalogu panovníků, který se recitoval například při ceremoniálu převzetí vlády novým knížetem.

Proč Kosmas nepsal jen historická fakta? Nemusel znát pravdu

Je pravděpodobné, že sám jména skutečných panovníků před Bořivojem neznal a čerpal je z nedůvěryhodných zdrojů, kde již byla jména zkomolená nebo mezi nimi byla zahrnutá jména různých mytologických postav.

Psal, co bylo třeba

Kosmas psal učené, zábavné, ale také ideologické dílo. Smyslem jeho kroniky bylo podat faktický obraz o národních dějinách a zároveň ospravedlnit nárok Čechů na české území, nárok vládnoucí dynastie na český trůn, vysvětlil vůbec vznik instituce knížete a význam velmožné vrstvy. Kosmas nebyl zdaleka jediný – v 11. a 12. století se napříč celou Evropou utvářely nové středověké národy, které potřebovaly s pomocí tzv. „národních kronik“ vybudovat svou národní identitu. Kosmovi proto nelze odepřít jeho obrovský kulturní, historický a také umělecko-literární přínos českému národu.

Digitální záznaky.

George Švehla

Žijeme v době kdy hodně informací ať už slovních, číselných a nebo i grafických se horem pádem mění na nuly a jedničky, tedy číslice, cifry a nebo digity. K tomuto byla vymyšlena různá digitální udělátka, počítači začínaje a chytrými telefony konče. Digitální ovládání obráběcích strojů, automobilů, letadel a rachejtlí funguje už pěkných pár let. Tímto nechci naznačit ani náhodou, že v budoucnosti nebudou vymyšlena digi-udělátka další s ještě chytřejšími vlastnostmi než ta dnešní.

K dnešnímu zamyšlení nad digitální technologií mě dovedlo následující. V Klokánii se všem gerontům kteří dosáhnou 75 let věku zdarma měří a kontroluje sluch a ti, kteří mají sluch vadný, v tomto věku obvykle nedostatečně slyšící vysoké frekvence či tóny, jsou vybaveni sluchadly, či naslouchátky. To vše prosím pro dotyčnou osobu zdarma, placeno to je z peněz daňových poplatníků. Navíc, každý další rok je dotyčný zván na kontrolu sluchu a doladění sluchadel, které je opět gratis, včetně dodávání baterií po celý rok které ta sluchadla pohání. Jak už čtenář jistě tuší, ano, sluchadla jsou digitální záležitostí.

Po pěti letech je dotyčný při výroční kontrole sluchu vybaven novými a dokonalejšími sluchadly. Tak se stalo i nám, tedy mé ženě Míle a mojí maličkosti. Dokonce jsme si mohli vybrat, klasický typ který se nosí za uchem, který jsem si zvolil já a nebo nový, malý, který se nosí zastrčený v uchu jako špunt, který teď má moje žena. <https://www.resound.com/en-au/hearing-aids/types> Tento je dělaný na míru zvukovodu, při objednávce je proveden odlitek, či otisk zvukovodu každého ucha a podle něj je nové sluchadlo vyrobeno. Oba dva druhy sluchadel jsou digitální a vodovzdorné ale ne vodotěsné. Takže když s nimi skočíte do vody tak z ní je nutno rychle vyskočit. Dlouho jako Rolexky ve vodě nevydrží. Ale za deště můžete zmoknout a sluchadla budou fungovat dál. Pro ty kterým sluchadlo do zvukovodu z nějakého důvodu nevyhovuje a klasické co je za uchem a do ušního kanálu vede jen zahnutá trubička nesoucí zvuk ze sluchadla do ucha je příliš velké, existuje takový hybrid, kde podstatně menší sluchadlo je stále za uchem ale místo trubičky – zvukovodu vede do ušního

kanálu tenký káblík a v ušním zvukovodu pak je mikro-přijímač s mikro-reproduktorem.

Navíc všechna sluchadla jsou vybavena Bluetooth a tak se mohou připojit k chytrému telefonu a tak co je v telefonu to je slyšet přímo ve sluchadlech. Zvonení i hovor, jen když chcete hovořit i vy tak je nutno mít blbafon blízko u papule aby vás bylo na druhém konci slyšet. Také je možný digital streaming, tedy třeba poslouchat muziku přes aplikaci Spotify. Ve sluchadlech je slyšet vysoce kvalitní stereo a telefon mlčí. Stejně jde provést s TV, ke které se připojí krabička „TV streamer“ a na obrazovce je obraz a zvuk mlčí, jde rovnou do sluchadel, opět vysoce kvalitní stereo. Stejně jde provést s digitálním rozhlasem. Navíc pro blbafon je k dispozici i app, pomocí které lze sluchadla blbafonem ovládat. Tak si je můžete ztlumit, vypnout, zařadit různé filtry a upravit zesílení různých frekvencí zvuku a tak podobně. <https://www.resound.com/en-au/hearing-aids>

Takže v tichém prostředí si každý nedoslýchavý může poslouchat svůj program vysílaný přímo do ucha. Pro geronty jako já je Spotify jako dělaný. Zvolím si třeba hudbu ze Semaforu, počátek let šedesátých a hned omládnou. Marnivá sestřenice, Mám malý stan, Potkal potkan potkana a jiné, mě znějí v uších jako před šedesáti lety a hned je pohoda.

13-06-2023.

BOLEK POLÍVKA a jeho hlášky :

Když je chlap potichu, přemýšlá. Když nic neříká ženská, je nasraná.

Klaustrofóbia je strach z uzavřených prostorů. Například: Jdu do hospody a bojím sa, že je zavřené. Strč mobil do čaju a máš T- mobile. Strč ho do vody a máš Vodafone. Rozlom ho a máš: Oú tú! Fejsbúk je jak lednička. Chodíš tam každých 10 minut, aj když víš, že tam nic není.

Všecko sa dá vysvětlit. Bohužel né všeckým. Když ťa tvoji rodiče pristihnú při cigánění, podívaj sa jim hluboko do očí a chladnokrevně řekni: "Mikuláš, Ježíšek, čápi..."

Bavíja sa dvě vlašťovky a jedna praví téj druhėj: "Bude chcat."

"Jak to poznáš?"

"Lidi na nás čumíja."

To, že ti neco nikdy nedojde, není chyba České pošty. Proč stvořil pámbu Evu? Aby mňěl Vašek s kým zpívat.

Pesimista vidí v tunelu tmu. Optimista vidí světlo na konci tunelu. Realista vidí světla vlaku. Strojvedúci vidí tři debily na kolejách.

Bud' cestu najdu, nebo si udělám vlastní.

Život není zlý, to jen lidi jsou kurvy.

Děvka... to je povolání. Kurva... to je nátura.

Zkúšky sú jak ženské. Nemožete je udělat všecyky a už vůbec ne napoprvé.

Nikdo není dokonalý, aj hovno má své muchy.

Život je krásný, ale člověk musí byt pořád' trochu opitý.

Život je tak rozmanitý. Každý deň ňa nasere negdo iný.

Nevěřím ničemu, z čeho teče krév pět dní a neumře.

Život je jak žebřík do kurníku. Krátký a posraný.

Šak já to přeca nedělám pro sebe! Já to dělám pro prachy!

Začínal sem z ničeho a většinu z toho pořád mám.

Strana zelených je hromada lidí, keré spojuje enom obdiv k úsporněj žárovce.

Tvářím sa, že pracuju, protože firma sa tváří, že ňa platí.

Když mají manželé problémy, tak za to možú vždycky obě strany. Jak manželka, tak aj tchýňa.

Tři králové nesou dary Ježíškovi. Jeden z nich, protože je vyšší postavy, se uhodí v jeskyni do hlavy a přitom nazlobeně vykřikne: „Ježíši Kriste!“ Uslyší to Panna Maria, s úsměvem se obrátí na svatého Josefa a řekne: „Ty, Josef, to by bylo hezké jméno pro našeho malého. A ty pořád jenom - Hugo, Hugo...“

Velká díra v malém programu

Marian Kechlibar

Milí čtenáři, dostal jsem poslední dobou několik dotazů, kdy už zase napíšu něco o počítačové (nebo jiné) technice. Zdá se, že by si aspoň někteří z vás chtěli od současné šílené geopolitické situace odpočinout.

Tak tedy buďte a staň se, zde máte něco technického. Není to text pro každého. Pokud ve vás počítače vzbuzují chlad či přímo odpor, asi raději běžte číst něco jiného. Ale pokud rádi posloucháte šum běžícího PC a barevná hra LEDek na jeho krytu vám vždycky zlepší náladu, tento článek je určen pro vás. I když jste třeba nikdy nenaprogramovali ani řádku.

Dlouhé čtení – pohodlně se usadte, prosím. Jo, mimochodem: kousek od konce tohoto textu, který je kompletně o softwaru a programování, se najednou vyskytuje slovo „těhotenský“. Sto bodů pro každého, kdo dokáže předem odhadnout, v jakém kontextu to bude.

Programy, které dnes běhají v počítačích a mobilech, mají spoustu stavebních kamenů. Jednou z těch nejzákladnějších cihel jsou takzvané knihovny (*libraries*).

Knihovna je balíček kódu, který někdo připravil dopředu a který něco umí. Dejme tomu kreslit na obrazovku, počítat nějaké rovnice, ukládat data do databáze nebo určit, kolik je zrovna hodin v Praze a kolik v Tokiu. Většina knihoven je úzce specializovaná a snaží se dělat *jen jednu věc*, zato ale dobře, rychle a spolehlivě. To se považuje za ideál. Naopak „nafouknuté“ knihovny, které se toho snaží dělat příliš mnoho naráz, jsou spíš brány jako problematické.

Programujete-li nějakou svoji aplikaci, vždycky přitom používáte cizí knihovny, někdy dokonce desítky cizích knihoven. Šetří to práci, a to velmi zásadním způsobem. Můžete se soustředit jenom na to, co potřebujete opravdu udělat sami, a všechny podružné záležitosti přenechat existujícím knihovnám.

Toto je normální a všudypřítomný postup, bez kterého by se softwarový svět zastavil. Některé ty knihovny jsou placené, jiné jsou dokonce zadarmo. Asi moc nepřekvapí, že ty knihovny zadarmo se používají daleko častěji než ty placené. Knihovnu zadarmo si může dovolit každý.

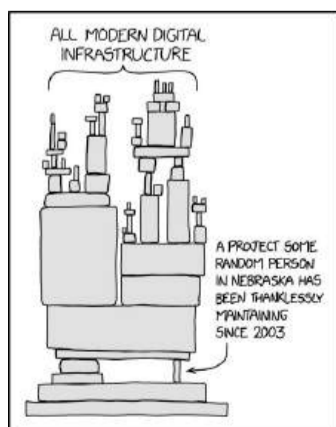
Tahle situace má dva zajímavé důsledky.

Za prvé, skoro vždycky je to tak, že jedna knihovna daného typu je ta jednoznačně nejlepší, nejdokonalejší, nejrychlejší, nejlépe použitelná ... a tu pak používají skoro všichni, protože proč byste opovrhli tím nejlepším a sáhli po něčem, co je horší? Tím pádem vznikají monopoly, monokultury: tatáž dobrá knihovna je rozseta po stamilionech počítačů v celém světě, kdežto její konkurenti někde skomírají na úbytě. Není to prostě jako u aut nebo u minerálek, kde se stačí rozhlédnout a uvidíte kolem sebe desítky různých značek na prodej. Tyhle monopoly, i když třeba nechtěné (popravdě se o to málokdo snaží *úmyslně*, zvlášť když je ta knihovna poskytovaná zdarma), jsou všude.

Za druhé, na rozdíl od jiných průmyslových odvětví je celkem běžné, že o jednu konkrétní knihovnu se stará jen extrémně malý tým odborníků. Není až tak vzácný případ, že ten důležitý člověk je opravdu jen *jeden*, fanatik svého oboru. Hle, komiks XKCD, který se tímto tématem zabývá:

Yup, takových nenápadných nožiček, o které se opírá celá světová digitální infrastruktura, je docela dost.

Čímž pak nastávají velice veselé situace, kdykoliv se v takové knihovně najde chyba, zejména pak *bezpečnostní* chyba, kterou by mohli využít hackeri ku vládnímu do cizích systémů. Najednou jsou ohroženy stamiliony počítačů, přičemž člověk, který to

dokáže opravit, třeba není po ruce.

Konec obecného úvodu, následuje představení hlavních hrdinů. Na scénu vstupuje CURL.

CURL je knihovna, která je „programátorovým snem“. Chtěl bych někdy v životě něco takového napsat, ale reálně je to vzácnější událost než vyhrát jackpot; takhle úspěšných knihoven je jen pár desítek v celém softwarovém světě. Hlavní autor CURLu – přesně podle toho komiksu nahoře – je jen **jeden** (jmenuje se Daniel Stenberg a je to Švéd), ale jeho dílo běží v hromadě strojů od Antarktidy až po Kamčatku, ba i mimo planetu Zemi. Nejvzdálenější CURL se používá na Marsu.

Dokonce i ty, milý čtenáři, se můžeš s CURLem nenápadně setkat na mém e-shopu, aniž bys to věděl. Když si totiž ode mne objednáš knihu a přispěješ mi tak na nezbytný čaj ku psaní (děkuji všem, kdo tak učinili nebo učiní! Máte zásadní zásluhu na tom, že tenhle blog ještě stále existuje), proběhne při tvé objednávce v pozadí malý kus kódu, který jsem si sám naprogramoval, a který používá knihovnu CURL.

Příliš mnoho lidí totiž při nákupu knih zadávalo špatně svoji adresu, třeba s neplatným PSČ (extra často to dělali držitelé vysokoškolských titulů...), a tak jsem si raději napsal v jazyce PHP kus kódu, který tu vámi zadanou adresu zkontroluje proti veřejně dostupnému registru nemovitostí (Rúian). Významně to snížilo počet nedoručených zásilek.

Interně se tento mechanismus opírá právě o knihovnu CURL, pomocí níž se celé to spojení na registr nemovitostí realizuje. Já si pak už „u sebe“ jen proberu ta zasláná data a poznám z nich, jestli ta vámi zadaná adresa byla dobře nebo ne. No, a takových drobných aplikací CURLu jsou na světě kvanta a kvanta.

CURL je geniálně jednoduchý na použití, dělá velmi užitečnou věc (zprostředkovává komunikaci) a přitom běží na spoustě systémů, od Windows až po nějaké obskurní specializované kusy hardwaru. Proto je všudypřítomný, i když o něm neoborníci většinou nevědí.

Těžko odhadnout, kolik kopií této knihovny ve světě existuje, ale skoro určitě je jich více, než samotných lidí, a to je nás přitom osm miliard. No, a to znamená, že najde-li se v CURLu bezpečnostní chyba, je to opět problém pro celé lidstvo. Robot na Marsu snad nikdo hackovat nebude, ale v tom každodenním IT životě znamená jakákoliv slabina v CURLu okamžitý globální poplach.

Tudíž v momentě, kdy Daniel Stenberg začátkem října ohlásil, že v CURLu se našla nejvážnější bezpečnostní chyba za několik let, celý počítačový svět znervóznil. Klidu nijak nepomohla ani skutečnost, že Stenberg nechtěl prozradit, o jakou chybu se přesně jedná, ani to, které verze knihovny jsou zranitelné. Tvářil se jako tajemný hrad v Karpatech. On to tedy nedělal kvůli show, ale proto, že někde v pozadí připravoval společně s jinými důležitými lidmi opravu, takzvaný *patch* (záplatu). A dokud nebude oprava hotova a připravena k celosvětovému nasazení, nechtěl dát hackerům šanci tu chybu zneužívat – kteroužto šanci by jejím konkrétním popisem získali.

Datum vydání záplaty bylo stanoveno na 11. října. Administrátoři celého světa si podle toho naplánovali šichty, aby stihli opravit své systémy co nejdříve. I tak v nich hlodala nervozita, jestli to bude včas. „Černé klobouky“, zlovolní hackeri, jsou totiž taky rychlí.

Souboj mezi obranou a útokem je v kyberprostoru nepřetržitý a nemilosrdný.

Nastal den D, pánové Stenberg a spol. zveřejnili záplatu, a tím zároveň vyšla najevo technická podstata ohlášené chyby. Uf, digitální Armageddon se zase jednou nekonal. Chyba sice byla vážná, ale obtížně využitelná. Můžete si ji představit jako díru v brnění, do které se pohodlně vejde i dlouhý nůž a kterou byste probodli nešťastného rytíře skrz naskrz. Ale nejdřív se do ní musíte *trefit*, a ona je umístěná tak „blbě“, že se do ní skoro trefit nedá.

Také jsem tu situaci sledoval a podařilo se mi přitom vyhrát sázku sám se sebou. Ona tedy ta sázka tak obtížná nebyla. Vsadil jsem se o balíček Halls, že příčinou tohoto problému bude takzvané přetečení paměti. A taky, že bylo.

Přetečení paměti (*buffer overflow*) znamená zhruba to, že ve svém programu zapíšete nějaká data tam, kam byste správně neměli, a narušíte tak stav systému. Někdy dost fatálně, takže to může vést k ovládnutí počítače nějakým útočником. Většinou je to chyba z nepozornosti (programátora), a nepozornost je něco, co se vymýtit nedá.

Moderní programovací jazyky vám vesměs takové psí kusy vůbec nedovolí, a to ani náhodou (natož úmyslně). Hlavním problémem CURLu a kromě něj asi tak milionu jiných široce používaných programů je ale to, že je psán v poměrně starém jazyce C. Jazyk C, zvaný mezi programátory „céčko“, je totiž opravdovým darem z pekel. Teď se tedy pouštím na poněkud tenký led, jsa si vědom toho, že tento blog čte i známý céčkový guru Pavel H.; ale ten jazyk je opravdu **darem z pekel**.

Dary z pekel jsou zlé právě tím, že jsou krásné a svůdné, kdežto jejich záporné stránky nejsou tak vidět. C-čko je syntakticky celkem jednoduché a dá se poměrně rychle naučit, přitom je neuvěřitelně mocné a efektivní. Dá se zkompilovat na všech možných kusech hardwaru. Není to tak dávno, co nějaký borec dokázal spustit *Doom*, klasickou hru z roku 1993, na **těhotenském testu**. Yup, zde je video místo slibů. Samozřejmě ta obrazovka za moc nestojí, ale je to běžící *Doom* na tyčince s těhotenským testem. I takové věci lze dělat pomocí jazyka C, protože *Doom* je samozřejmě napsaný v céčku.

Bohužel je jazyk C zároveň něco jako komnata plná otevřených břitev, které se povalují všude možně a mají na sobě nápisy **PODŘÍZNI SE**. Způsob, jakým se v céčku zachází s pamětí, je zdrojem nekonečné série těžkých bezpečnostních chyb, ze kterých mají radost jedině podvodníci, špióni a hackeri. Součástí C-čka je také takzvané *nedefinované chování*, které má sice svoji logiku, ale jeho následky mohou být hrozné. Příslušný kus specifikace říká, že napíšete-li do svého programu něco, co je nedefinovaným chováním, může počítač udělat **cokoliv**. Třeba začít chrlit demony z uživatelského nosu (oblíbený vtípek mezi odborníky; ano, my programátoři jsme trochu divní.)

No, demony jsem ještě neviděl, ale všelijaká zhroucení a anomálie ano. A to je ještě ta lepší varianta, protože toho si aspoň všimnete. Nejhorší je, když se zdánlivě neděje vůbec nic.

Vždycky se najdou nafoukanci, kteří v takové situaci začnou vykládat, že špatný řemeslník nadává na své nástroje atd., a že nic jako špatný nástroj vlastně není, že je to vždycky chyba rukou, které jej používají. Takovým lidem doporučuji, aby si zkusili zavést 230 voltů do vany, samozřejmě bez proudového jističe, a užili si to bubláni. Céčko ve své syrové podobě je *nebezpečný nástroj* a řadu těch vážných chyb v něm napáchali excelentní programátoři, elita oboru. Excelentní člověk je totiž pořád jenom člověk a vždycky bude dělat chyby. Pak jde o to, aby aspoň následky těch chyb byly snesitelné, což v C leckdy nejsou.

Je v podstatě jen jeden způsob, jak definitivně zabezpečit programy v C proti tomu, aby dělaly podobné nechtěné prasárny: přepsat je pěkně ručně do jiného jazyka, například do daleko bezpečnějšího Rustu, který vám prostě určité kejkle nedovolí. Jenže těch existujících programů je hodně a představují desítky let práce mnoha lidí. Takový linuxový kernel má 30 milionů řádků a jeho kompletní přepis by trval možná i pár *desetiletí*.

Zapeklitá situace. Všichni (resp. všichni programátoři, administrátoři atd.) vědí docela přesně, v čem spočívá problém, a všichni také vědí, jak by se dal vyřešit. Bohužel by to zároveň stálo neskutečné biliony dolarů a miliony hodin práce kvalifikovaných lidí. Sice by se tím zavřely asi tak 3/4 všech vrátek, kterými lezou do cizích systémů zlovolní hackeri, takže

nakonec by se to mohlo i vyplatit – jenže problém je v tom, že tyhle škody jsou různě rozptýlené po světě a nesou je „po kouskách“ miliony různých organizací a lidí, kdežto tenhle titánský úkol by asi musela zaplatit nějaká *jedna* instituce a všichni ostatní by se rádi svezli na jejím hřbetě zadarmo.

Pročež se to jen tak nestane. První verze C-čka vznikla roku 1972, před půl stoletím. A osobně bych tipoval, že roku 2072 pořád ještě někde poběží nějaké historické programy v C-čku, které se nikomu nezachtělo modernizovat.

Jo, a pokud se teprve chcete naučit programovat, ruce pryč od C-čka. Je nebezpečné právě tím, jak je zdánlivě jednoduché, a brzy se stanete součástí onoho celosvětového problému. *Apaga, Satanas*, a koukejte zaprodat svoji duši nějakému jinému, bezpečnějšímu programovacímu jazyku. Jsou jich na výběr celé zástupy.

Novodobá mučednice Edith Stein: Žena, která předpověděla osud Židů v Německu a byla prohlášena za svatou

Aneta Akgül

Jméno Edith Stein vám možná nic neřekne, ovšem svatá Terezie Benedikta od Kříže ano. Tato žena se zapsala do historie nejen svým zajímavým životním příběhem, ale také tím, že byla v roce 1998 prohlášena za svatou. Tato kanonizace, kterou učinil papež Jan Pavel II., se považuje za jednu z nejspornějších v historii. Přečtěte si životní příběh ženy, která se narodila jako ortodoxní Židovka, svou hlubokou vírou našla v katolictví a řeholnictví a její život skončil v plynové komoře v Osvětimi.

Raný život Edith Stein

Narodila se v **ortodoxní židovské rodině** v roce 1891 ve městě Breslau v Německu (dnes toto město patří do Polska a má název Wrocław). V roce 1904 se však **vzdala své víry** a stala se ateistkou. Později začala studovat na univerzitě v Göttingenu, kde se začala zajímat o katolickou filosofii, fenomenologii a dostala se do kontaktu s římským **katolicismem**, který se jí stal velmi blízkým. Na univerzitě se seznámila s profesorem Edmundem Husserlem, kterého pak následovala na univerzitu ve Freiburgu jako jeho asistentka.

Předpověď osudu Židů v Německu

V roce 1921 oficiálně **konvertovala ke katolicismu** a byla pokřtěna. Odešla z asistentského místa a začala vyučovat na dívčí škole ve Špýru. Ve volném čase studovala katolickou filosofii a překládala spisy Tomáše Akvinského do němčiny. V roce 1932 pak nastoupila na Institut pedagogiky, ale nesetřvala zde dlouho. Pod nátlakem nacistické vlády a protizhidských zákonů musela své místo opustit. Právě v té době poslala dopis papeži Piu XI., v němž **předpověděla osud Židů** v Německu a prosila jej, aby jim pomohl. V roce 1934 vstoupila do karmelitánského kláštera v Kolíně nad Rýnem a přijala řeholní jméno **Tereza Benedikta od Kříže** po mystičce, která jí byla velkou inspirací.

Útěk do Holandska a přesun do Osvětimi

Ačkoliv byla pokřtěna a k ortodoxnímu judaismu se již dávno nehlásila, kvůli jejímu židovskému původu byla i tak v **hledáčku nacistů**. V roce 1938 byla proto přemístěna do karmelitánského kláštera v **Nizozemsku**, kde se předpokládalo, že bude v bezpečí před pronásledováním. Odsun z Německa se však ukázal jako nedostatečný k zajištění její bezpečnosti. Odsouzení nacistického antisemitismu nizozemskými biskupy okupovaného Holandska (26. července 1942) vyprovokovalo Adolfa Hitlera k nařízení zatčení všech neárijských římských katolíků.

Terezie Benedikta byla zatčena gestapem 2. srpna 1942, když byla s ostatními sestrami v kapli. Byla zatčena spolu se svou sestrou Rosou, která také konvertovala a sloužila v klášteře Echt. Její **poslední slova**, která zazněla v Echtu, byla adresována Rose: „*Pojď, jdeme pro naše lidi.*“ Terezie během přesunu a

krátkého pobytu v koncentračním táboře zorganizovala **péči o děti**, které byly odloučeny od svých matek, nebo se o ně zničené matky nedokázaly postarat. Přeživší z tábora smrti vypověděli, že všem ostatním pomáhala s velkým soucitem a láskou. 9. srpna 1942 byla spolu se svou sestrou a dalšími lidmi zplynována.

Otázka svatořečení

V roce 1998 byla papežem Janem Pavlem II. **prohlášena za svatou**. Některé židovské organizace s jejím svatořečením výrazně nesouhlasily. A to především protože se domnívaly, že byla zavražděna kvůli svému **židovskému původu**. Katolická církev ale tuto námitku odmítla a argumentovala, že Edith Stein/ Terezie Benedikta **byla zavražděna kvůli své víře** a aktivnímu postoji církve proti pronásledování Židů. Nicméně je pravděpodobné, že pokud by zůstala židovskou filozofkou Dr. Edith Stein, mohla by jako mnoho jiných židovských intelektuálů včas **opustit Evropu** a hledat útočiště ve Spojených státech. Avšak právě proto, že vstoupila do karmelitánského řádu a stala se sestrou Terezií Benediktou od Kříže, **byla vázána poslušností** a zůstala v Evropě. Její spisy svědčí o křesťanské oběti, kterou přinesla ve prospěch lidí všech náboženských vyznání.

Tři odstíny popírání

Marian Kechlibar

Milí čtenáři, současná krize v Gaze a její „ozvěny“ (lepší slovo mě nenapadá) na ulicích evropských měst se přece jen projevila na ochotě lidí mluvit o poměrech. Těch imigračně-demografických, jak jinak. Už to zdaleka není takové tabu jako v době obřadného *semknutí* a hesla „Wir schaffen das“, dokonce i představitel TOP09 je ochoten říci na kameru, že silné muslimské menšiny jsou zdrojem antisemitismu atd.

Bez upřímné diskuse není možné řešit nic. Předstíráte-li z jakýchkoliv důvodů, že nějaký problém neexistuje, může se jedinečně zhoršovat. Proto stojí za to se zamyslet, *proč* se v posledních letech tolik lidí snažilo celou situaci zlehčovat nebo úplně ignorovat.

Klimatické hnutí nám nadělilo pojem *popírači*, což jej můžeme používat také. Toto není žádná exaktní věda, spíš dojmologie, nečekejte tedy přehršel odkazů a studií.

Nuže, můj dojem je, že *popírači* se dělí do třech značně odlišných kategorií.

První kategorie: **fanatik**. Motivace je ideologická; to je člověk, který „sežral i s navijákem“ různé ty postkoloniální a kriticky-rasové teorie o tom, že všechny problémy světa jsou způsobeny západní civilizací. Jeho přístup by se dal shrnout citátem americké spisovatelky Sontagové, že bílá rasa je rakovinou lidské společnosti.

Fanatiků je málo, ale jsou zatraceně slyšet, jako všichni fanatici; ve veřejném prostoru zastrašují svoji prominenci, i když ve volbách se jim daří jen málokdy. Jejich typickým projevem jsou „čtyři nálepky“: fašista, rasista, nacista, xenofob. V nejextrémnějších případech sahají k násilí, jako Volkert van der Graaf, zelený aktivista, který zastřelil nizozemského politika Pima Fortuyna. Valná většina se jich ale realizuje na sociálních sítích, to je daleko bezpečnější a méně namáhavé.

Zlaté časy fanatiků už asi pominuly, protože klesá počet lidí ochotných jim věřit. Realita v Evropě roku 2023 se přece jen ubírá jinými cestičkami, než jaké předepisují učebnice postkoloniálních teorií.

S fanatiky zvenčí nic nenaděláte. Občas některý z nich „odpadne od víry“, nebo dokonce překmitne na úplně druhou stranu, ale je to nepředvídatelný stochastický proces. Obecně je to typ člověka, ze kterého bych měl strach, i kdyby stál na mé straně, takže nepovažuji ani za žádoucí jej přesvědčovat ke změně názoru.

Druhá kategorie: **pohrdavý světák**, často nějak angažovaný ve vysoké politice (ne nutně na volené pozici), ale dost často se vyskytující i v uměleckých profesích. Jeho motivace je úplně jiná než u fanatika.

Pohrdavý světák si přeje být „společensky in“ a přebírá většinou populární názory ve své elitní bublině. Pozná se podle jiného slovníku. Tam, kde fanatici mluví o fašismu a rasismu, tam mluví pohrdavý světák spíše o ustrašencích, hysterických, zaprděných Čecháčcích či absolventech vysoké školy života.

Sem bohužel patřil právě zesnulý Karel Schwarzenberg, kterého nechci nějak plošně *nenávidět*, ale jehož výrok o tom, že „řveme, jako by nám uprchlíci řezali krky“, by taky neměl být zapomenut. To byl důsledek jeho celoživotní expozice německojazyčným kruhům, v nichž byla jakákoliv jiná myšlenka tabu. Můžeme být jedinečně rádi, že jeho myšlenka „slušelo by nám jich 80 tisíc“ se tehdy neprosadila.

Na rozdíl od fanatiků jsou pohrdaví světáci ovlivnitelní a dokonce leckdy sami reagují na jemné (natož značné) posuny společenských nálad – zejména pokud na tom záleží jejich znovuzvolení. Navíc také sledují média (jak jinak mají koneckonců zůstat *světáky*) a nemůžou úplně ignorovat jevy typu „po ulicích Essenu pochodují zástupy vousáčů pod černými vlajkami džihádu a kvičí, že chtějí chalífát“. Právě proto, že *pohrdavý světák* ten kontakt se světovou realitou trochu má, je si obvykle vědom, jak příšerně skončily země, kde se tento druh myšlení rozšířil ve větší míře. To mu v současné době způsobuje minimálně určité pochybnosti o sobě samém a moudrosti nastoupeného kurzu.

Kvůli těmto lidem stojí za to snažit se posunout „Overtonovo okno“ povolených myšlenek a názorů. Ne proto, že by to byli důvěryhodní spojenci – nejsou, jde jim o jiné věci a jakákoliv spolupráce bude jen účelová – ale proto, aby vliv a moc, kterými vládnou, aspoň přestali používat **proti** zájmům naší civilizace. V nejlepším případě, aby nedělali a neřkali nic.

Kategorie třetí, nejširší a lidsky nejlíp pochopitelná: **já-o-tom-nechci-nic-slyšet**. Pokud jste někdy přibráli a pak odmítali celé měsíce vlézt na váhu, abyste neviděli to strašné číslo, asi chápete, odkud se tento přístup bere. Člověk obecně nemá duševní kapacitu na to, vstřebávat všechny problémy světa, z čehož plyne, že minimálně k některým se musí otočit zády.

Tito lidé bývají obvykle pasivní a pasivní i zůstanou, ale stejně je potřeba jim dát aspoň minimální osvětu, aby aspoň nedělali nějaké fatální chyby u volebních urn. Výhoda je, že na rozdíl od *světáku* nemají ve svém neznalčovství zainvestované vlastní ego a tvář, takže jsou ochotní korigovat předešlé názory. Nevýhoda je, že jich je opravdu hodně a neexistuje způsob, jak s nimi efektivně komunikovat ve velkém.

To je jediná kategorie, ke které mám osobní sympatie; taky se mi na tu váhu občas nechtělo. Je mi patrné, odkud se ten postoj bere, a jak může být ovlivněn všelijakými kampaněmi v médiích – zejména pak u lidí, kteří žijí v nějaké klidnější lokalitě a nemají ještě osobní zkušenosti.

Jako velká masa mají „neslyšící“ i velkou myšlenkovou setrvačnost, a jakákoliv změna kurzu dlouho trvá. Na druhou stranu, jejich voličské chování je zásadní pro budoucí politiku státu.

Tolik k migračním otázkám, přátelé; teď se o nich píše opravdu hodně, takže příště se zase podíváme na něco jiného. Zůstaneme ale v Evropě.

Starý žid Kohn si v obrazové galerii prohlíží Rembrandtův obraz Narození Páně. Přitom si jen tak pro sebe říká: „Ti křesťané jsou fakt divní. Na pořádné šaty nemají, spí ve chlévě, ale hlavně, že se musí nechat namalovat od Rembrandta.“

Josef a Maria hledají ubytování v Betlémě. Hostinský: „Je mi líto, ale všechno je obsazeno.“ Josef: „Copak nevidíte, že moje žena je těhotná?“ Hostinský: „No a? Copak já za to můžu?“ Josef: „A já snad jo?“

Zabila Gusta Fučíková ušlechtilou Milenu Jesenskou?

Jan Ziegler

Jsou to silná slova a je to těžká obžaloba vdovy po dříve tolik glorifikovaném Juliu Fučíkovi. Těžko říci, jak to bylo, ale důkazy o tom, že Fučíková svoji spoluvězenkyni Jesenskou v koncentračním táboře Ravensbrück týrala, existují.

V knize *Ve znamení temna* autorů Františka Augusta a Jana Beneše se na straně 110 s odkazem na svědectví Margarete Buber – Neumann píše, že Fučíková patřila ke komunistkám, které pomáhaly zabít Milenu Jesenskou. Je třeba si uvědomit, že František August patřil k důstojníkům státní bezpečnosti, který uprchl z Československa na Západ a měl přístup k nejtajnějším informacím. Bývalá německá komunistka Buber – Neumann v knize *Zajatky Stalina i Hitlera* pěkně popisuje své přátelství s Milenou Jesenskou, dřívější přítelkyní Franze Kafky, která byla rovněž vězněna v Ravensbrücku.

Obě ženy však nedokázaly vycházet s komunistickými spoluvězenkyněmi. Ty je nenáviděly, protože podle nich byly zrádkyněmi socialismu a trockistky. Tyto soudružky tak svým chováním dokazovaly, že nacisté a komunisté toho mají hodně společného. **Komunistky často patřily k táborovým kájpům a mnohé z nich mlátily vězenkyně stejně krutě jako nacističtí dozorcí.** To není nic překvapivého. Komunisté zastávali v nacistických koncentracích důležité posty, například blokařů, včetně těch, které jim umožňovaly rozhodovat o osudech ostatních vězňů, jež také týrali nebo i vraždili. To jsou svědecky doložená fakta.

Milena Jesenská vystoupila z KSČ na protest proti vykonstruovanému stalinistickému procesům v říjnu 1936. Byla sice levicově orientovaná, ale pochopila, že komunistické strany jsou zločinecké organizace, kterým jde pouze o moc, a nikoliv o dobro lidí.

Velice pěkně o tom píše v eseji „Co zbývá z KSČ?“ zveřejněné v *Peroutkově Přítomnosti* 26. října 1938. *Komunistická strana nechala však lidu velké dědictví. Domnívám se, že neblahé, neboť je zkřiveno propagandistickými rozměry. Slepou důvěrou v Sovětský svaz. Tato důvěra není založena na úvaze a rozvaze, nýbrž na „víře“. Sovětská svaz stal se některým vrstvám pracujícího lidu legendou, podobající se legendě o Blaníku. Až bude českému lidu nejhůře, přijede Rudá armáda a český lid spasí. (...) Přestaň věřit. Odnikud nepříjde Spasitel. Není Blaník. Jsi sám - a sám sobě pomůžeš. Komunistické strany vyrůstají a mizí. Myšlenka práva a svobody je myšlenka stará a věčná. Nemůže nikdy zahynout. Vždycky se znovu vynoří, jako se pokaždé vynořila v temnotách.*

Není tedy divu, že se v nacistickém koncentráku spřátelila s Margaret Buber – Neumann, která se v SSSR rovněž vyléčila ze svého rudého snu. Ta do Stalinovy říše původně utekla před Hitlerovým terorem a požádala o azyl. Nicméně později byla uvězněna v gulagu a v říjnu 1940 po podepsání paktu Molotov – Ribbentrop spolu s dalšími pěti sty německými komunisty na příkaz Stalina deportována do nacistického Německa, kde byla okamžitě uvězněna v koncentráku. **Když prohlásila, že Ravensbrück je proti sovětským komunistickým gulagům zotavovnou, je jasné, že ji soudružky spoluvězenkyně těžce nesnášely.**

To ji naopak sblížilo se statečnou Milenou Jesenskou, která se ovšem stala terčem nenávisťi ze strany rovněž vězněné komunistky Gusty Fučíkové. Kromě ideologických nesouladů, Jesenská byla zrádkyní socialismu a trockistka, což byl v očích komunistů nejhorší zločiny, zde hrála důležitou skutečnost i osobní averze. Skvělá novinářka totiž byla jeden čas milenkou Julia Fučíka. Koneckonců, on byl vyhlášeným sukničkářem, měl hodně takových vztahů a s věrností Gustě si nikdy nedělal těžkou hlavu.

Buber-Neumann potvrzuje, že Fučíková Jesenské, která těžce onemocněla, hodně ztrpčovala život, a je

tedy více než pravděpodobné, že měla podíl na její smrti. Jesenská zemřela v Ravensbrücku 17. května 1944 ve věku 47 let, údajně na selhání ledvin.

Fučíková také rozhodně nebyla jen pouhou obětí nacistického režimu, ale později v časech komunistické hrůzovlády v padesátých letech se sama podílela na rudých zločinech. Tehdy křivě obvinila z udavačství a kontaktů s gestapem Bedřicha Reicina, který prý zavínil zatčení jejího muže. To ovšem byla prokazatelná a vědomá lež. Reicin byl sice padouchem těžkého kalibru, ale v době Fučíkova zatčení už byl dávno v Sovětském svazu, takže s ním nemohl mít nic společného. .

Nicméně Milena Jesenská svoji smrtí s velkou pravděpodobností unikla komunistické perzekuci, jak uvedl literární historik Vladimír Novotný na webu *Aktualne.cz*. Asi by nebyla popravena jako Milada Horáková, ale věznění pro změnu v rudých lágrech by jí s vysokou pravděpodobností neminulo.

Zdroje:

Ve znamení temna, František August & JAB, nakladatelství Votobia, Praha 2001

Zajatky Stalina i Hitlera, Margarete Buber – Neumann, nakladatelství Lukáš a syn (Barrister & Principal), Praha 2011

Kdyby Jesenskou nezničili nacisti, udělali by to komunisti, říká historik - *Aktuálně.cz* (*aktualne.cz*)

<https://www.stoplusjednicka.cz/gusta-fucikova-strazkyne-fucikova-odkazu-narodni-vdova>

SCHWARZENBERG: Kníže Mart'an

Ondřej Neff

Mše ve svatém Vítku skončila, smuteční automobil odvezl ostatky na Orlík a Karel Schwarzenberg, obecně známý jako „kníže“, s konečnou platností splynul s historií. Nevím, jaký bude mít náhrobek, pokud nějaký mít bude. Před časem jsem viděl na webu fotku náhrobku z jakéhosi jihoslovanského hřbitova. Do náhrobního kamene byla sochařem zpodobněna rodina, velmi realisticky, jenom z jejího otce tam nezbylo nic. Do kamenné desky byl vyřezán otvor ve tvaru siluety. Jako kdyby tam ten muž vytesán byl, ale najednou zmizel, odhmotnil se, vytěkal. Chápal jsem tu symboliku jako mimořádně silné vyjádření podstaty odchodu – i tak se smrti říká. Člověk odejde. Byl, a najednou není. Zbude po něm mezera, prostor, který vnímáme tak, že v něm cosi chybí. Po každém z nás takový prostor zůstane, nebude to ale navěky. Naopak, někdo odejde a otvor se prudce smršťuje a po krátké době nikoho nenapadne, že něco chybí.

Karel Schwarzenberg začal chybět hned, kdy ho nemoc odsunula do ústraní. Náhle jsme přišli o jeho komentáře veřejného života. Zdaleka ne každému jeho názory seděly a on sám je nikdy neformuloval tak, aby se někomu zalíbil. Byl sám svým proudem. Obecně byl vnímán jako liberál nebo dokonce progresivista. Ministrem zahraničí byl za zelené. Přesto neváhal sepsat kritiku Izraele kvůli jeho politice na palestinském území. Rád opakoval, že je tak starý dědek, že si může dovolit říkat pravdu. Jenže jenom v tom to není, on stál na svém i dávno v době, kdy měl do kmetského věku daleko.

Zůstala po něm mezera. Bude se zaceľovat dlouho. Zdaleka ne každý mu fandil, nicméně je asi jen málo lidí, kteří ho nevzali na vědomí. Byl zjevení. Byl to kníže a to v našem prostředí provokuje. Víc než sto let uplynulo od pádu monarchie a přesto přežívá v obecném povědomí pojetí šlechty jako nepřátelského elementu. Stojíme za Rumcajsem, Mankou a Cipískem proti zlému knížepánovi. Najednou bác ho a máme tu knížepána lesníka, který pro své Rumcajse a Manky dělá první poslední a vůbec mu nevadí, že se na něho někteří ošklibají. Byl jako zjevení z jiného světa, jako by byl Mart'an. Jeho bytost nás svazovala jednak s minulostí, jednak s pojetím Západu, jak jsme si ho vysnili v šedivém koncentráku za železnou oponou. Nejen to. Choval se spíš jako Rumcajs než jako

knížepán. I to někoho dráždilo. Jak to, že se knížeti promine jadrné slovo, kdežto Zemanovi ho vyčítají? Nedá se to vysvětlit. Kdo to nechápe, není mu pomoci. Knížetem se musíte narodit, ale ani to nestačí. Musíte být Mart'an, absolutně svůj, a při tom neztratit vlídnost a porozumění. Aby se vám tohle povedlo, na to musíte být Karel Schwarzenberg.

Je vysoká míra pravděpodobnosti, že k tak zásadně nepravděpodobné shodě dochází v dějinách jen jednou. To skončilo navždy. **Psáno pro *Poslední slovo*, LN**

Přechod webů a e-mailů ZAMINI a všech zastupitelských úřadů pod doménu mzv.gov.cz

19.12.2023 / V návaznosti na usnesení vlády z 16. srpna 2023 o harmonogramu migrace ústředních orgánů státní správy na jednotnou státní doménu gov.cz došlo 18. prosince 2023 k přechodu domén webových stránek Ministerstva zahraničních věcí i všech zastupitelských úřadů v zahraničí včetně Generálního konzulátu ČR v Sydney.

Česká diplomacie se tak stala jedním z prvních orgánů státní správy, které přešly na jednotnou doménu pro státní weby a e-mailové adresy. Dosavadní doména mzv.cz zůstane ještě po nějakou dobu funkční a na doménu mzv.gov.cz uživatele přeměrovává.

Klíčovou výhodou jednotné domény je vysoká kybernetická bezpečnost a právní jistota všude tam, kde s občanem komunikuje stát. Uživatel se tak podle adresy webové stránky může nyní ujistit, že se nachází na oficiálních webových stránkách úřadu.

Nejen ze zahraničí, ale i v Česku jsou známy případy, kdy se podvodníci pokusili napodobit oficiální webové stránky nebo zajistit přeměrování z nich na jinou doménu. Tyto phishingové útoky a pokusy je díky doméně gov.cz jednodušší odhalit a předpokládá se, že se tak počet podvodů v důsledku přechodu na jednotnou státní doménu sníží.

Jednotná doména pro státní weby zvyšuje důvěryhodnost a přívětivost i pro zahraniční partnery. Myšlenka státní domény gov není nová, podobně jako Česko ji využívají například v Belgii, Estonsku, Chorvatsku, Polsku nebo ve Spojeném království.

Zároveň se změnou adresy webových stránek Ministerstva zahraničních věcí a zastupitelských úřadů došlo 18. prosince 2023 také ke změně e-mailových adres pracovníků i jednotlivých útvarů. V zájmu zachování kontinuity v komunikaci však zůstaly dosavadní e-mailové adresy s doménou @mzv.cz funkční a zajistí doručení e-mailů do nových schránek s doménou @mzv.gov.cz ještě dalších 10 let, tj. do 17. prosince 2033.

V případě e-mailových adres pracovníků Ministerstva zahraničních věcí i zastupitelských úřadů ČR došlo k odstranění podtržítka mezi jménem a příjmením a k jeho nahrazení tečkou. U e-mailových adres zastupitelských úřadů došlo k odbourání slova „embassy“. Zjednodušila se i syntaxe e-mailových adres útvarů Ministerstva zahraničních věcí.

Nové emailové adresy Generálního konzulátu ČR v Sydney jsou následující:

- sydney@mzv.gov.cz (obecná emailová adresa)

- sydney.consulate@mzv.gov.cz (konzulární agenda, pasy ČR, matriční doklady např. rodný, oddací list, osvědčení o státním občanství, výpisy z rejstříku trestů)

- sydney.visa@mzv.gov.cz (víza)

Migrace domén je proces, při kterém bohužel dochází i k nechtěným chybám. Uvítáme tudíž upozornění na jakoukoli nefunkční webovou nebo e-mailovou adresu, a to zasláním zprávy pomocí tohoto odkazu.

Muž: "byl jsem ti nevěrný"

Žena: "I já tobě"

Muž: "1.apríl !!!"

Žena: "9.září !" :-)

Dokončení z první strany

Jak to, že se to najednou z posudku ztratilo? Tak kde je tedy pravda?

Jakub musel být pomluven a jeho image zničen, aby mu případně nikdo nevěřil, pokud by po návratu do ČR o podvodech s vízy hovořil, dále aby s ním nikdo na MZV nechtěl pracovat a takto mohl být zlikvidován totálně

Žádná práce, žádná kariéra, vše utnuo v těch nejlepších letech. Pomluvit ho u novinářů, parlamentářů, obchodníků, politiků, prostě všude – tak, aby si už nikde neškrtil. Nechtěl plnit protiprávní příkazy, tak ať jde někam.

Stejně je tomu i s **dr. Janou Chaloupkovou** a Marokem. Žádná práce od prosince 2019 s výjimkou dvou týdnů fungování na telefonické lince **koronavirového call-centra** konzulárního odboru v listopadu 2020. Předpokládám, že k tomu přispěla má reportáž **TV Seznam „Stíny nad vízy v Maroku“**, kterou jsem zorganizoval s **J. Klímou**. Dr.

Chaloupková zde zmínila své přání **„mít zpět svou práci a své věci z Maroka“**. Podařilo se na chvíli oboje. I když dělat prakticky **telefonistu po 27 letech diplomatické práce v seniorních pozicích, s vynikajícími výsledky, s řadou mezinárodních vyznamenání a především spontánním uznáním po celém světě**, mi toto přijde plýtváním lidskými zdroji. Ředitel inspekčního odboru **Jiří Linek** při jiných příležitostech přitom tolik zdůrazňoval nutnost hospodárního a ekonomického konání MZV. Jde ovšem asi o heslo, které se používá, jak se to hodí. Ministerstvo koná často přesně opačně.

Vyspělé země rozhodně nepostihnou toho, kdo se na podvodu nepodílel. I v Maroku pracovníci Královského paláce potvrdili, že se občas na některých velvyslanectvích objeví diplomaté, kteří si na vízech přivydělávají. Např. u Francouzů či Španělů, a pak jsou staženi zpět domů. Ale nikdy to není ambasador. V tomto byla **Česká republika nejhorší**, neboť v jejím případě šlo o **podvody muže, jenž reprezentoval prezidenta republiky Miloše Zemana**. Mnoho lidí označovalo českou ambasádu za tu nejhorší v Rabatu

Částky, které se za víza platí, jsou enormní. V r. 2019 to bylo kolem 5 000 EURO, dnes již 15 000 EURO

To je samozřejmě lákadlo pro slabé duše, které se nechají zlákat k nekalostem. Někde to může být i organizované. Mnohdy nemine takové mafiánské konání ani vysoce postavené osoby. Např. nedávný skandál s prodejem víz na španělském konzulátu v **Tangeru** ukázal, že se víza prodávala za **15 000 EURO** a ve všem byla zapojena i místní radnice. V Rabatu mi jeden francouzský podnikatel jednou vysvětlil **princip fungování věcí v Maroku – šéf toleruje podřízeným menší podvůdky, pokud jim něco vynesou (případně i jemu) a tím pádem jim nemusí tolik platit**. Jisté „přivydělávání si“ tedy přijde mnohým, pokud ne většině normální.

Člověk by nečekal, že se na podvodech budou podílet i tak vysoce postavené instituce

I ve španělském případě figuruje radnice v Tangeru. Slovinské noviny **Delo** vydaly 7.10.2023 článek Katja Žvan **Elliott**, která dříve působila jako profesorka na univerzitě Al Ahawain v marockých horách v Irfanu. Elliott se **zamýšlela nad nedávným zemětřesením, kdy spadlo vše, co nebylo postaveno z betonu, tedy soukromé domy z cihel a bahna. Stavební firmy v Maroku podvádějí, nedodržují zákony a korupce způsobuje smrt mnoha nevinných lidí. Společnost je rozdělena na různé sociální a etnické skupiny, kde má výsadní postavení král a jeho palác. Vůdce opozice Naser Zefzafi, který na severu země vyvolal hnutí proti sociální nespravedlnosti, je stále ve vězení. Velké firmy ničí malé podnikatele, kteří nemají šanci přežít, přičemž premiér Azis Ahanuš patří mezi 13 nejbohatších Afričanů. K tomu mu pomohlo právě přátelství s králem Mohammedem VI, jenž je 5. nejbohatším vládcem světa. Na druhé straně jsou chudí Berberé na jihu v horách, kteří nikoho nezajímají. Nemají práci, peníze, vzdělání, žádnou**

budoucnost. Pokud by jih měl dohonit zbytek země, bylo by třeba tam investovat min. 24 let. Proto všichni mladí chtějí pryč z Maroka. Dělníci mají minimální platy, do odlehlých částí posílá stát úředníky, kteří neovládají místní jazyk a snadno se nechají podplatit. Protože jsou v Maroku běžné i svatby sourozenců, je zde řada psychických i jiných nemocí. Nemocnice v zaostalých částech království nefungují, a tak lidé vyhledávají tradiční léčitele. Panovník často pobývá ve Francii ve své pařížské rezidenci za 80 mil. EURO. Do ciziny posílají na studia či léčení své děti a příbuzné i bohatí. Rozdíl mezi nimi a chudou částí je nesmírný. Vládně nezaměstnanost, inflace, školství je špatné, zdravotnictví v rozkladu. Vše se připravuje na revoluci.

Katja Elliott popsala své dojmy z několika let práce v Maroku. Dává tím odpověď, proč takový zájem o nákup víz a ilegální migrace z chudých berberských oblastí.

Dr. Damjan Prelovšek

Českou republiku mám velmi rád a jen těžko se mi pší tyto řádky. Poslední 4 roky jsem zkontaktoval mnoho českých politiků, diplomatů, státních úředníků, také poslance a senátory. **Nikdo se nechtěl podvody s schengenskými vízy na české ambasádě v Maroku zabývat. Někteří mlčeli, jiní se odvolávali na to, že nejsou ti kompetentní.** Další otevřeně přiznali, že mají strach, protože mají děti a nechtějí, aby se jim něco stalo. Varování a výhrůžky neminuly ani mne, ani paní **Janu Chaloupkovou**, která víza podezřelým osobám odmítala vydávat a podivné lidi kolem víz prověřovala. Za tyto roky jsem obdržel řadu důkazů od nekorupčních osob, které mají zájem na spravedlnosti a pravdě z Maroka a dalších afrických a evropských států. Všechny tyto materiály jsou uloženy na různých místech a v různých zemích.

Ani Qatargate, ani Ježíš. Svět cenzury vzkvétá

Benjamin Kuras

„Nestůjte ve frontě, volte z domova. Textujte Hillary na 59925.“ Zavtipkoval si na Twitteru během voleb 2016 populární humorista Douglas Mackey pod obrázkem plakátu kampaně Clintonové zobrazujícího frontu černochů s nápisem „Afro-Američané volí Hillary“.

Hillary volby prohrála a prokuratura (oficiálně zvaná The People čili Lid) na humoristu podala žalobu za trestný čin „spiknutí proti právům“ – v tomto případě „právu občanů svobodně volit“. Ono ale hlavně šlo o právo Clintonové na nerušenou volební kampaň.

Odsouzen bez legrace

Letos v březnu byl Mackay porotou shledán vinným a odsouzen k sedmi měsícům vězení natvrdo. To i přes námitky obhajoby, že tento vtíp nemohl nikdo brát vážně, protože telefonní textovkou se volit nedá. Mackay prý ale i tak svým vtípkem „mohl snížit počet hlasů pro Clintonovou“ a tak přispět k Trumpovu vítězství, rozhodl soud.

Sranda je už nebezpečná i v Americe. Jak kdysi pravil nějaký klasik, „totalitarismus je platforma nehumorných“. Ale tento případ, který stal se ještě za internetové nekázně mylně pokládané za svobodu projevu, nabízí vysvětlení, proč Internetová Velikáni (Big Tech) tak ostošest najednou zavádějí cenzuru. Inu, je to přece proto, aby do budoucna neopatrné bezbranné humoristy chránili před podobnými nehodami. Myslí to dobře a z nejčistších soucitných motivů: když pisálkům tu srandu zatrhne, nebude je nikdo stíhat.

Cenzura jen „pro jistotu“

Tak dnes raději odstraňují cokoli, čím by si pisálci mohli uškodit. Že to nahrává současným vladařům, jejichž motivy mohou být nečisté a nesoucité, není jejich vina. Tak se ve virtuálním odpadkovém koši nebezpečných projevů ocitlo nedávno toto: „Ježíš zemřel, abyste vy mohli žít“. To je vyjádření

nenávisti, oficiálně anglicky zvané hate speech. Tak rozhodl Facebook a vymazal. A po vznesené námitce znovu potvrdil, že nechá vymazané. Jistě nerozhodoval sám velký Zuckerberg, spíš nějaký ten algoritmus číhající na každou jiskřičku nepravosti. Ale vytvořil tak precedent nového trestného činu, jehož se v tomto případě dopustil populární americký novinář a televizní komentátor Billy Hallowell, zatím nežalovaný, ale kdykoli žalovatelný.

Sice tu k trestnému činu ještě chybí „mrtvola“ čili identifikace, na kom byl spáchán, ale i ti by se dali identifikovat. Byl by to každý držitel názoru, že za to, aby konkrétně on (ona, oni) mohl žít, Ježíš nezemřel. To je hodně početná obec. Jestliže k ní patříte, stačí to přímé oslovení „vy“ brát osobně jako útok na svou konkrétní osobu a podat trestní oznámení. Přinejmenším se to jistě dá stíhat jako dezinformace.

Možná nepotrvá dlouho a ta samotná existence nějakého Ježíše bude dezinformací, kterou vymysleli Židé popírající skutečnou pravdu, že na území Palestiny pojmenovaného podle původních Filištinů, jejichž jsou Palestinci přímí potomci, nikdy neexistoval žádný židovský stát, v němž by se nějaký Ježíš mohl vyskytovat, tím méně umírat za to, aby někdo mohl žít.

A někdy se cenzura hodí

Někdo někde (nebo nějaký algoritmus) taky letos rozhodl, že se nikde nedočítáme, jak pokračuje ten velký přibližně rok starý skandál euro-papalášů přezdívaný „Qatargate“, s milionovými úplatky od Kataru za šíření jeho dobrého jména ve světě. Teda dočítáme se ze zprávy jednoho polského europoslance, že se o tom nikde nedočítáme. Tedy ani on, ač stojí u pramene, na němž sedí žába bruselských institucí.

Jako by se skandál nikdy nestal, nebo byl tak bezvýznamný, že už nikomu nestojí za zmínku. Jeho hlavní pachatelka, místopředsdkyně Evropského parlamentu Eva Kali, kterou bruselská policie načapala s plným kufrem eurobankovek, po zatčení a krátkém pobytu ve vazbě opět vesele zasedla v europarlamentních škamnech, spolu se všemi ostatními podezřelými poslanci, jako by se nechumelilo. Po Bruselu se šušká, že v katarské korupci bylo zapleteno až sto europapalášů. Stíhat takový počet by se už asi nezvládlo. Tak se to zametlo pod stůl a tam to asi zůstane.

Což možná vysvětluje, proč EU letos tak spěchala se zavedením cenzurního zákona Digital Services Act (DSA), bez něhož si na internetu ani myška nezakvíkne.

SPORT**Veselý hráč zápasu**

Po dvou porážkách zvítězili basketbalisté Barcelony v Evropské lize na palubovce Žalgirisu Kaunas 85:80. Hráčem zápasu byl Jan Veselý, který dal 15 bodů

Schwarz vyhrál slalom

Druhý slalom sezony vyhrál pod umělým osvětlením v Madonně di Campiglio rakouský lyžař Marco Schwarz a posunul se do čela pořadí Světového poháru

Rhett Holland zůstává v Brně

Kanadský hokejový obránce Rhett Holland bude i nadále hrát v extralize za Brno. Třicetiletý bek podepsal s Kometou novou dvouletou smlouvu.

Bilesová sportovkyní roku

Šestadvacetiletá gymnastka Simone Bilesová byla potřetí v kariéře zvolena nejlepší sportovkyní roku v anketě agentury The Associated Press.

Zlatý kanár pro Vondroušovou

Wimbledonská šampionka Markéta Vondroušová vyhrála poprvé v kariéře tenisovou anketu Zlatý kanár. Na trůnu vystřídal Kateřinu Siniakovou.

You won't believe what can parade as science

Peter Adsler Canada December 14, 2023

People, stop breathing, and the earth will be saved.

Thus results of a study by *PLOS One*: methane and nitrous oxide found in human exhalations are worse for the environment than carbon dioxide.

PLOS who?

They trumpet themselves as a peer-reviewed open-access scientific journal published by the Public Library of Science since 2006. The journal covers primary research from any discipline within science and medicine.

One wonders how many of the peers reviewing *PLOS One*'s content have finished high school.

PLOS One's authors have published a view according to which science (society) have underestimated human respiration's contribution to climate change. It merits further study.

Not shockingly, a number of mainstream media have picked the story up, fuelling further panic, without acknowledging (at least) the "further study" reference.

Scary sample

It took 328 people who exhaled at these would-be scientists' demands to establish that human breath comprises 0.05 per cent of the United Kingdom's methane emissions and 0.1 per cent of its nitrous oxide.

What does it tell us? Or, to be more specific, what does it tell the *PLOS One*'s shamans? Both of those gasses "have a much higher global warming potential than carbon dioxide," they concluded.

And now, to the real bomb: "Exhaled human breath can contain small, elevated concentrations of methane (CH₄) and nitrous oxide (N₂O), both of which contribute to global warming."

The effort was led by atmospheric physicist Nicholas Cowan of the UK Centre for Ecology and Hydrology, and it warned: "We would urge caution in the assumption that emissions from humans are negligible."

Cowan himself urged caution: "CO₂ contribution in human breath to climate change is essentially zero." Simply because plants absorb nearly all the carbon dioxide humans breathe out. It's the other two gasses that are left in the atmosphere. Methane traps 80 times the amount of heat as carbon dioxide during its first 20 years in the atmosphere. This figure decreases over time.

PLOS One went deeper, looking at their subjects' diets. They found no sign that meat eaters produced more of either gas. Remarkably, all test subjects exhaled nitrous oxide, only 31 per cent exhaled methane. The *PLOS One* ground-breaking paper referred to them as "methane producers," adding, without any explanation as to reasons, that they were more likely to be female and over 30 years of age.

This shocking research only looked at breath, the paper's authors said, and called for further research into the total picture of human gas emissions, insisting it could reveal more about the "impacts of an aging population and shifting diets" on the planet.

Cows that have no table manners

Farting cows have been a focal point for a number of so-called environmental studies in recent years. They blamed methane emissions from cows for the deterioration of our environment. Bovines' herbivorous diet is broken down by methane-producing bacteria in their multiple stomachs.

Sceptics, from serious scientists all the way to stand-up comics, have found this an attractive point to have fun with and make fun of.

Cow farting jokes notwithstanding, the British government, for example, have legally committed themselves to reducing greenhouse gas emissions by 78 per cent by 2035 compared to 1990. Hey, Brits, their new King urges his citizens, start eating less

meat, if you wish to save the planet and yourselves with it.

This is going to be tougher than it seems: a number of estimates say the share of global greenhouse gas emissions from raising livestock for meat at 15 per cent. But the *PLOS One* study has turned it all upside down: moving to a high-fibre vegetarian diet could potentially cause more methane and nitrous oxide emissions. They call this phenomenon "pollution swapping:" nothing beats a fancy scientifically-looking *terminus technicus*.

And now that they've given us yet another reason to be scared out of our minds, they have given us a solution: five, six, seven, eight, let's stop breathing. All of us, at once.

Feeling better yet?

<https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0295157>

Plans to demolish heritage-protected Prague railway bridge to go ahead despite opposition

The Railway Administration will be going ahead with its plans to demolish and rebuild part of Prague's Vyšehrad Railway Bridge, Transport Minister Martin Kupka and the director of the Railway Administration Jiří Svoboda announced at a press conference on Tuesday.

The transport minister said that they were "fully aware" of the historical value of the current bridge and that the lattice riveted structure would not be removed under any circumstances. He stated that the goal is for the original steel structure to be transferred to another suitable location, which they are still looking for, where it could continue to serve as a bridge for pedestrians and cyclists. He added that the new bridge would be subject to an international assessment of its impact on the city's cultural heritage and negotiations with UNESCO are also planned.

The Railway Administration revealed the new design for the bridge at the end of last year based on an architectural competition, prompting a wave of criticism as the proposal envisaged the upper part of the bridge, the original heritage-listed steel structure, being entirely replaced.

The Railway Administration argues that the steel structure has been so damaged by corrosion that it doesn't make sense to try to preserve it. However, the Prague 5 and Prague 2 districts, the city government, and local residents, who have organised an online petition to save the bridge which has so far been signed by around 20,600 people, oppose the idea, as the bridge is protected by the National Heritage Institute and the UNESCO World Heritage Centre.

From Senator Jacinta Nampijinpa

Dear Vratislav Ricardo E. M. j.-B.

We're coming to the close of 2023 and it's a good time for reflection and remembering what we achieved this year.

So it's natural the Prime Minister, Anthony Albanese, sent out a video trumpeting his "achievements" in the last 12 months.

The video is a remarkable exercise in gaslighting and political narcissism where the Matildas and Vegemite get a mention.

But somehow the first referendum held in 24 years and the thing he staked his legacy on was not mentioned once!

I get it – it must have been humiliating to realise Alan Joyce and Shaquille O'Neal don't accurately reflect the views of mainstream Australians.

But he's the Prime Minister.

He's meant to take responsibility, not memory-hole things that are inconvenient for his personal crusade to be the star of *Prime Minister: The Movie*.

\$400 million and most of the political debate for the year was taken up by the referendum and Amnesiac Albo is hoping you'll just forget it.

But while it's one thing to forget a comprehensive democratic defeat to your activist agenda, what makes it worse is that the consequences have fallen once again on our most marginalised.

Because since the referendum there has been no effort to take the lessons and then get on with the job of addressing the issues in remote Aboriginal communities.

I've been calling for a Royal Commission to the sexual abuse of Indigenous children.

But the Prime Minister is still licking his wounds and taking his time.

In the meantime, while he waits for the policy that will make him look the best in his future autobiography, kids continue to live in poverty and abuse.

There's a few other things he forgot to mention too, like the fact that crime is still rife in Alice Springs.

Or that Australians continue to pay more for petrol, power, and groceries.

So much for that promise that we'd be \$275 better off because he'd lower the price of electricity.

Oh, and don't forget Albo being asleep at the wheel when 150 illegal immigrants, many of whom were convicted of serious crimes, were released into the community and he had no plan to address it.

And now just this week we're witnessing an unfolding disaster in our defence force as he refuses to help allies while cutting the defence budget and compromising our national security.

I guess it's easy to forget these local failures when you're spending most of your time overseas.

So maybe during this Christmas break, the best response to Albo forgetting his failures is for all of us to forget him for a couple of weeks.

Spend time with your family and friends, relax, and focus on the things that matter.

And have a great Christmas and New Year.

See you in 2024.

Senator Jacinta Nampijinpa Price
Senator for the Northern Territory